

PREÀMBUL

Una ordenança general de gestió, recaptació i inspecció constitueix un element clau en les relacions de l'Ajuntament amb els ciutadans i en la satisfacció dels interessos generals als quals aquest, com a Administració pública, està obligat a servir. Amb aquest objectiu d'assolir una major eficàcia i servei als ciutadans es regula l'activitat de l'Ajuntament en els procediments tributaris de gestió, recaptació i inspecció. Així mateix, es configura el procediment sancionador tributari com un procediment separat i independent del de comprovació i investigació.

Els procediments tributaris i l'aplicació dels tributs es regeixen per la Llei general tributària, per la normativa sobre drets i garanties dels contribuents, materialitzada darrerament en l'aprovació d'una llei, per les lleis pròpies de cada tribut i altres normes dictades per al seu desenvolupament i aplicació. Concretament, els procediments de recaptació i inspecció, així com el procediment sancionador, estan desenvolupats per les seves respectives normes amb rang de reglament. En defecte de norma tributària aplicable en aquests procediments regiran, supletòriament, les disposicions que regulen el procediment administratiu comú.

Amb la finalitat d'unificar i coordinar tota la legislació aplicable en els procediments tributaris i facilitar, com hem dit, les relacions entre l'Ajuntament i els ciutadans, es va aprovar l'Ordenança General de Gestió, Recaptació i Inspecció vigent fins aquest moment. Malgrat això, les modificacions legals introduïdes en la normativa en vigor i l'aprovació, en el mes de febrer de 1998, de la Llei de drets i garanties dels contribuents amb l'objectiu de reforçar, d'una banda, els drets dels contribuents i la seva participació en els procediments tributaris i, d'altra banda, les obligacions de l'Administració tributària en ordre a completar les garanties existents en els diferents procediments, fan necessària una adaptació d'aquesta ordenança a les necessitats actuals. Amb aquesta finalitat s'efectua, en el text d'aquesta ordenança, una sèrie de modificacions que completen i actualitzen el text actualment en vigor.

Per tal de fer-nos una idea de l'abast d'aquestes afirmacions, enumerarem, amb caràcter general, les modificacions legislatives que han tingut lloc en els dos darrers anys i que afecten a la regulació dels procediments tributaris que es desenvolupen en la nostra Administració municipal:

- 1.- Llei 1/98, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents.
- 2.- Llei 25/98, de 13 de juliol, de taxes i prestacions patrimonials de caràcter públic.
- 3.- Llei 29/98, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.
- 4.- Reial Decret 1930/1998, d'11 de setembre, pel qual es desenvolupa el règim sancionador tributari i s'introdueixen les adequacions necessàries en el RD 939/1986, de 25 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament general d'inspecció dels tributs.
- 5.- Llei 49/98, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1999.
- 6.- Llei 50/98, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social.
- 7.- Llei 4/99, de 13 de gener, de modificació de la Llei 30/92, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. (Ordre de 14 d'abril de 1999, per la qual s'estableixen criteris per a l'emissió de la comunicació als interessats prevista a l'article 42.4 de la Llei 30/92).
- 8.- Llei 11/99, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/85, de 2 d'abril, de bases del règim local.

ORDENANÇA FISCAL GENERAL DE GESTIÓ, RECAPTACIÓ I INSPECCIÓ I ÍNDIX DE CARRERS ANNEX A AQUESTA

TÍTOL I. NORMES TRIBUTÀRIES DE CARÀCTER GENERAL

CAPÍTOL I. Principis generals

Secció 1a. Caràcter de l'ordenança

Article 1r.

La present ordenança es dicta d'acord amb el que disposa l'article 106.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril reguladora de les bases de règim local, en desplegament del que estableix la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, de la legislació tributària de l'Estat i de les altres normes concordants.

Conté les normes aplicables a l'exercici de les competències del municipi en les matèries de gestió, recaptació i inspecció dels seus tributs propis, així com respecte a les corresponents sancions tributàries.

Secció 2a. Interpretació

Article 2n.

1. Les normes tributàries s'interpretaran en virtut dels criteris admesos en dret.
2. Els termes aplicats a les ordenances s'entendran conforme a llur sentit jurídic, tècnic o usual, segons que correspongui.
3. No s'admetrà l'analogia per estendre més enllà dels seus termes estrictes l'àmbit del fet imposable o el de les exempcions o bonificacions.
4. Per tal d'evitar el frau de llei s'entendrà que no existeix extensió del fet imposable quan es gravin fets, actes o negocis jurídics realitzats amb el propòsit d'eludir el pagament del tribut, emparant-se en el text de normes dictades amb diferent finalitat, sempre que produeixin un resultat equivalent al derivat del fet imposable. El frau de llei tributària haurà de ser declarat en expedient especial en què es doni audiència a l'interessat.

Els fets, actes o negocis jurídics executats en frau de llei tributària no impediran l'aplicació de la norma tributària eludida ni donaran lloc al naixement dels avantatges fiscals que es pretenien obtenir mitjançant aquests.

En les liquidacions que es realitzin com a resultat de l'expedient especial de frau de llei s'aplicarà la norma tributària eludida i es liquidaran els interessos de demora que corresponguin, sense que, a aquests sols efectes, sigui procedent la imposició de sancions.

5. En els actes o negocis en els quals es produeixi l'existència de simulació, el fet imposable gravat serà l'efectivament realitzat per les parts, amb independència de les formes o denominacions jurídiques utilitzades pels interessats.

Secció 3a. Fet Imposable

Article 3r.

1. El fet imposable és el pressupost de naturalesa jurídica o econòmica fixada per la llei i l'ordenança fiscal corresponent, per tal de configurar cada tribut, la realització del qual origina el naixement de l'obligació tributària. Les ordenances fiscals podran completar la determinació concreta del fet imposable mitjançant la menció de supòsits de no subjecció.

2. Els tributs s'exigiran d'acord amb la naturalesa jurídica del pressupost de fet definit per la llei o per l'ordenança, qualsevol que sigui la forma o denominació que els interessats li hagin donat i prescindint dels defectes que puguin afectar la seva validesa.

CAPÍTOL II. Subjectes Passius

Article 4t.

1. El subjecte passiu és la persona, natural o jurídica que, segons l'ordenança de cada tribut, resulta obligada al compliment de les prestacions tributàries, sigui com a contribuent o com a substituït d'aquest.

2. És contribuent la persona, natural o jurídica, a qui l'ordenança fiscal imposa la càrrega tributària derivada del fet imposable.

No perdre mai la seva condició de contribuent qui, segons la llei o l'ordenança, hagi de suportar la càrrega tributària, encara que realitzi la seva traslació a altres persones.

3. És substituït del contribuent el subjecte passiu que, per imposició de la llei i de l'ordenança fiscal d'un determinat tribut, i en lloc d'aquell, està obligat a complir les prestacions materials i formals de l'obligació tributària.

Article 5è.

1. Tindran la consideració de subjectes passius, a les ordenances en les quals s'estableixi, les herències jacentes, les comunitats de béns i altres entitats que, mancades de personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició.

2. La concurrència de dos o més titulars en el fet imposable determinarà que restin solidàriament obligats davant la hisenda municipal, llevat que la llei o l'ordenança pròpia de cada tribut disposi el contrari.

Article 6è.

1. El subjecte passiu està obligat a:

a) Pagar el deute tributari.

b) Formular totes les declaracions o comunicacions que s'exigeixin per a cada tribut, tot consignant-hi el document nacional d'identitat o NIF establert per a les entitats jurídiques i adjuntant-hi la fotocòpia d'aquests.

c) Tenir a disposició de l'Administració municipal els llibres de comptabilitat, registre i altres documents que hagi de portar i conservar el subjecte passiu, d'acord amb la llei i segons s'estableixi en cada cas, a la corresponent ordenança.

d) Facilitar la pràctica d'inspeccions i comprovacions i proporcionar a l'Administració municipal les dades, els informes, els antecedents i els justificants que tinguin relació amb el fet imposable.

e) Declarar el seu domicili fiscal, conforme amb el que estableix l'article 18 d'aquesta Ordenança Fiscal General.

2. Les obligacions a què es refereixen els paràgrafs anteriors, mentre tinguin el caràcter d'accessòries, no es podran exigir un cop expirat el termini de prescripció de l'acció administrativa per fer efectiva l'obligació principal.

Article 7è.

La posició del subjecte passiu i els altres elements de l'obligació tributària no podran ser alterats per actes o convenis dels particulars. Aquests actes i convenis no tindran efectes davant de l'Administració, sense perjudici de les seves conseqüències juridicoprivades.

CAPÍTOL III. Responsables del tribut

Article 8è.

1. Les ordenances fiscals podran declarar, de conformitat amb la llei, responsables del deute tributari, juntament amb els subjectes passius, altres persones solidàriament o subsidiàriament.

2. Llevat de norma en contrari, la responsabilitat serà sempre subsidiària.

3. La responsabilitat abastarà la totalitat del deute tributari, amb excepció de les sancions.

El recàrrec de constreyniment només serà exigible al responsable en el supòsit regulat en el paràgraf tercer de l'apartat següent.

4. En tot cas, la derivació de l'acció administrativa per exigir el pagament del deute tributari als responsables requerirà un acte administratiu en què, després de l'audiència prèvia a l'interessat, es declari la seva responsabilitat i se'n determini l'abast.

Aquest acte els serà notificat, amb expressió dels elements essencials de la liquidació, conferint-los des d'aquest instant tots els drets del deutor principal.

Transcorregut el període voluntari que es concedirà al responsable per a l'ingrés, si no s'efectua el pagament, la responsabilitat s'estendrà automàticament al recàrrec de constrenyiment i el deute li serà exigit en via de constrenyiment.

5. La derivació de l'acció administrativa als responsables subsidiaris requerirà la prèvia declaració de fallit del deutor principal i dels altres responsables solidaris, sense perjudici de les mesures cautelars que abans d'aquesta declaració puguin adoptar-se dins del marc legalment previst.

6. Quan siguin dos o més els responsables solidaris o subsidiaris d'un mateix deute, aquest es podrà exigir íntegrament a qualsevol d'ells.

Article 9è. Responsables solidaris

1. Respondran solidàriament de les obligacions tributàries totes les persones que siguin causants o col·laborin en la realització d'una infracció tributària.

2. En els supòsits de declaració consolidada, totes les societats integrants del grup seran responsables solidàries de les infraccions comeses en aquest règim de tributació.

Article 10è.

Els copartípcis o cotitulars de les entitats jurídiques o econòmiques a què es refereix l'article 33 de la Llei general tributària respondran solidàriament i en proporció a les seves respectives participacions de les obligacions tributàries d'aquestes entitats.

Article 11è.

Respondran solidàriament del pagament del deute tributari pendent, fins a l'import del valor dels béns o drets que s'hagin pogut embargar, les següents persones:

a) Els qui siguin causants o col·laborin en l'ocultació maliciosa de béns o drets de l'obligat al pagament amb la finalitat d'impedir la seva trava

b) Els qui, per culpa o negligència, incompleixin les ordres d'embargament

c) Els qui, amb coneixement de l'embargament, col·laborin o consentin en l'aixecament dels béns

Article 12è. Responsables per adquisició d'explotacions o activitats econòmiques

1. Els deutes i responsabilitats tributaris derivats de l'exercici d'explotacions i activitats econòmiques per persones físiques, societats i entitats jurídiques seran exigibles als qui els succeeixin per qualsevol concepte en la respectiva titularitat, sense perjudici d'allò que per a l'herència acceptada a benefici d'inventari estableixi el Codi civil.

2. Qui vulgui adquirir l'esmentada titularitat, i després de la conformitat prèvia del titular actual, tindrà el dret de sol·licitar, davant l'Administració, certificació detallada dels deutes i responsabilitats tributàries derivades de l'exercici de l'explotació i activitats a què es refereix el paràgraf anterior. En cas que la certificació s'expedís amb contingut negatiu o no es facilités en el termini de dos mesos, quedaria exempt de la responsabilitat establerta en aquest article.

3. La responsabilitat abastarà els deutes liquidats i els pendents de liquidació, originats per l'exercici de les explotacions o activitats, incloses les rendes obtingudes d'aquelles.

4. Aquesta responsabilitat no és exigible als adquirents d'elements aïllats de les empreses respectives, llevat que les adquisicions aïllades, realitzades per una o diverses persones, permetin la continuació de l'explotació o activitat.

5. La responsabilitat de l'adquirent no allibera el transmetent de l'obligació de pagament. Ambdós, solidàriament, responen d'aquest.

6. No produiran efecte les certificacions, qualsevol que sigui el seu contingut, si la data de presentació de la sol·licitud per a la seva expedició resulta posterior a la d'adquisició de l'explotació o activitat econòmica de què es tracti.

Article 13è. Successors en els deutes tributaris

1. Els socis o partícips en el capital de societats o entitats dissoltes i liquidades respondran de les obligacions tributàries pendents d'aquestes fins al límit del valor de la quota de liquidació que se'ls hagi adjudicat.

2. Els successors mortis causa respondran de les obligacions tributàries pendents dels seus causants amb les limitacions que resultin del que disposa el Codi civil per a l'adquisició de l'herència.

Un cop produït el desés de l'obligat al pagament dels deutes tributaris, la gestió recaptadora continuarà amb els seus hereus i, si s'escau, legataris, sense més requisits que la constància del desés d'aquell i la notificació al successor, requerint-li el pagament del deute en els terminis previstos a l'article 20 o 108 del Reglament general de recaptació, segons la situació del deute en el moment del desés i amb les limitacions anteriorment esmentades.

Quan l'hereu al·legui haver fet ús del dret a deliberar, l'Administració tributària haurà d'esperar que hagi transcorregut el període concedit per fer-ho. Durant aquest període l'hereu podrà sol·licitar a l'Ajuntament certificació detallada dels deutes tributaris del causant en els mateixos termes que la certificació prevista per als successors en la titularitat d'explotacions o activitats econòmiques.

Mentre l'herència es trobi jacent, la gestió recaptadora dels deutes tributaris pendents podrà continuar, dirigint-se contra els béns i drets de l'herència i entenent-se amb qui ostenti l'administració o representació d'aquesta.

Article 14è. Responsables subsidiaris

Seràn responsables subsidiaris de les obligacions tributàries, a part dels que assenyali l'ordenança del tribut:

a) Per les infraccions tributàries simples i de la totalitat del deute tributari en els casos d'infraccions greus comeses per les persones jurídiques, els administradors d'aquestes que no realitzin els actes necessaris que siguin de la seva incumbència per al compliment de les obligacions tributàries infringides, que consentin en l'incompliment pels qui depenen d'ells o que adoptin acords que facin possibles aquestes infraccions

b) Així mateix, seran responsables subsidiàriament, en tot cas, de les obligacions tributàries pendents de les persones jurídiques que hagin cessat en llurs activitats, els administradors d'aquestes

c) Els síndics, interventors o liquidadors de fallides, concursos, societats i entitats en general, quan per negligència o mala fe no realitzin les gestions necessàries per a l'íntegre compliment de les obligacions tributàries acreditades amb anterioritat a les esmentades situacions i que siguin imputables als respectius subjectes passius

d) Els adquirents de béns afectes per llei al deute tributari respondran amb ells, per derivació de l'acció tributària, si el deute no es paga. La derivació de l'acció tributària contra els béns afectes exigirà acte administratiu notificat reglamentàriament, i l'adquirent podrà fer el pagament, deixar que continuï l'actuació o reclamar contra la liquidació practicada o contra la procedència d'aquesta derivació

La derivació només abastarà el límit previst per la llei en assenyalar l'afecció dels béns.

Article 15è. Procediment de declaració de responsabilitat subsidiària

1. En els supòsits previstos per les lleis i les ordenances, els responsables subsidiaris estan obligats al pagament dels deutes tributaris quan concorrin les següents circumstàncies:

a) que els deutors principals i els responsables solidaris hagin estat declarat fallits, d'acord amb el que disposen els articles 163 i següents del Reglament general de recaptació

b) que s'hagi dictat un acte administratiu de derivació de responsabilitat

2. L'acte administratiu de derivació de responsabilitat serà dictat per l'alcalde, sense perjudici de les delegacions que pugui conferir, i serà notificat a l'interessat amb expressió de:

a) els elements essencials de la liquidació i el text íntegre de l'acord declarant la responsabilitat subsidiària i la quantitat que abasti aquesta

b) els mitjans d'impugnació que puguin ser exercitats pel responsable subsidiari, tant enfront la liquidació practicada com enfront l'extensió i els fonaments de la seva responsabilitat, amb indicació de terminis i òrgans davant els quals es poden interposar

c) Lloc, termini i forma de satisfer la quantitat a la qual s'estén la responsabilitat subsidiària, d'acord amb el que disposa l'article 20.2 del Reglament general de recaptació

3. Abans de la declaració de fallits dels deutors principals, l'òrgan de recaptació podrà adoptar les mesures cautelars que siguin procedents quan existeixin indicis racionals per presumir actuacions que puguin impedir la satisfacció del deute.

Article 16è. Obligats al pagament dels deutes tributaris

1. Estaran obligats al pagament dels deutes tributaris com a deutors principals, segons els casos:

- a) els subjectes passius dels tributs, ho siguin com a contribuents o com a substituïts
- b) els retenidors i els qui hagin d'efectuar ingressos a compte de qualsevol tribut
- c) els subjectes infractors, estiguin o no inclosos en els casos anteriors, per les sancions pecuniàries que els siguin imposades

2. A falta de pagament dels deutes tributaris per part dels deutors principals estan, així mateix, obligats a llur pagament:

- a) els responsables solidaris
- b) els adquirents d'explotacions o activitats econòmiques
- c) els responsables subsidiaris, després de la declaració de fallit prèvia dels deutors principals i dels responsables solidaris

3. En el cas de societats o entitats dissoltes i liquidades, les seves obligacions tributàries pendents es transmetran als socis o partícips en el capital, que respondran d'elles solidàriament.

4. Els successors mortis causa dels obligats al pagament dels deutes tributaris enumerats en els apartats anteriors d'aquest article, se subrogaran en la posició de l'obligat a qui succeeixin.

Malgrat això, a la mort del subjecte infractor no es transmetran les sancions pecuniàries imposades al mateix.

5. Els obligats al pagament dels deutes tributaris responen del compliment de les seves obligacions amb tots els seus béns presents i futurs, llevat de les excepcions previstes en les lleis i , pel que fa als socis o partícips en el capital d'entitats dissoltes i liquidades i els successors mortis causa, els límits previstos a l'article 13 d'aquesta ordenança.

Article 17è. Representació

1. Els subjectes passius que tinguin capacitat d'obrar podran actuar mitjançant representant, amb qui s'entendran les successives actuacions administratives si no es fa manifestació en contra.

2. Per interposar reclamacions, desistir d'aquestes en qualsevol de les seves instàncies i renunciar drets en nom d'un subjecte passiu, s'haurà d'acreditar la representació amb poder vàlid mitjançant document públic o privat amb signatura legitimada notarialment o compareixença davant l'òrgan administratiu competent. Per als actes de pur tràmit es presumirà concedida la representació.

3. La falta o insuficiència de poder no impedirà que es tingui per realitzat l'acte de què es tracti, sempre que s'acompanyi aquest o s'esmeni el defecte dins del termini de deu dies, que l'Ajuntament haurà de concedir a aquest efecte.

4. En els supòsits d'entitats, associacions, herències jacents o comunitats de béns que constitueixin una unitat econòmica o un patrimoni separat actuarà en representació seva aquell qui l'ostenti, sempre que resulti acreditada de forma fefaent i si no s'ha designat representant es

considerarà com a tal qui aparentment exerceixi la gestió o direcció i, en defecte d'aquest, qualsevol dels membres o partícips que integrin o componguin l'entitat o comunitat.

5. Pels subjectes passius que no tinguin capacitat d'obrar hi haurà d'actuar el seu representant.

6. Quan en el marc de la col·laboració social en la gestió tributària es presenti per mitjans telemàtics qualsevol document davant l'Administració Tributària, el presentador haurà d'ostentar la representació que sigui necessària en cada cas. L'Administració Tributària podrà instar, en qualsevol moment, l'acreditació d'aquesta representació.

CAPÍTOL IV. El domicili fiscal

Article 18è.

1. El domicili fiscal serà únic:

a) Per a les persones físiques, el de llur residència habitual

b) Per a les persones jurídiques, el de llur domicili social, sempre que en aquest estigui efectivament centralitzada la seva gestió administrativa i la direcció dels seus negocis. Si no és així, s'atendrà al lloc on radiquin aquestes gestió i direcció

2. L'Administració podrà exigir als subjectes passius que declari el seu domicili fiscal. Quan un subjecte passiu canviï el seu domicili n'haurà d'informar l'Ajuntament mitjançant una declaració expressa a aquest efecte, sense que el canvi de domicili produeixi efecte davant l'Administració, fins que es presenti l'esmentada declaració tributària. L'Administració podrà rectificar el domicili fiscal dels subjectes passius mitjançant la comprovació pertinent.

L'incompliment de l'obligació establerta en el paràgraf anterior constituirà infracció simple.

3. A l'efecte de l'eficàcia de les notificacions s'estimarà subsistent l'últim domicili declarat si no ha estat objecte de modificació per comprovació administrativa.

4. Els subjectes passius que resideixin a l'estranger durant més de sis mesos de cada any natural estaran obligats a designar un representant amb domicili en el territori espanyol a efectes de les seves relacions amb l'Hisenda municipal. Les persones jurídiques residents a l'estranger que desenvolupin activitats en el nostre país tindran el seu domicili fiscal en el lloc on radiqui l'efectiva gestió administrativa i la direcció dels seus negocis.

CAPÍTOL V. La base

Article 19è.

1. La base imposable de cada tribut la determinaran la Llei i l'ordenança reguladora d'aquest dins dels següents règims:

a) estimació directa

b) estimació objectiva

c) estimació indirecta

2. Les bases determinades mitjançant els règims d'estimació directa i indirecta podran enervar-se per part del subjecte passiu mitjançant les proves corresponents.

Article 20è.

La determinació de les bases tributàries en règim d'estimació directa correspondrà a l'Administració i s'aplicarà servint-se de les declaracions o documents presentats o de les dades consignades en llibres i registres comprovats administrativament.

Article 21è.

Quan la manca de presentació de declaracions o les presentades pels subjectes passius no permetin a l'Administració el coneixement de les dades necessàries per a l'estimació completa de les bases imposables o dels rendiments, o quan aquests ofereixin resistència, excusa o negativa a l'actuació inspectora o incompleixin substancialment llurs obligacions comptables, les bases o els rendiments es determinaran en règim d'estimació indirecta utilitzant, per a això, qualsevol dels següents mitjans:

- a) Aplicant les dades i els antecedents disponibles que siguin rellevants a aquest efecte
- b) Utilitzant aquells elements que acreditin indirectament l'existència dels béns i de les rendes, així com d'ingressos, vendes, costos i rendiments que siguin normals en el respectiu sector econòmic, ateses les dimensions de les unitats productives o familiars que s'hagin de comparar en termes tributaris
- c) Valorant signes, índexs o mòduls que es donin en els respectius contribuents, segons les dades o els antecedents que es posseeixin en supòsits similars o equivalents

Article 22è.

1. En règim d'estimació indirecta de bases tributàries, quan actuï la inspecció dels tributs, s'adjuntarà a les actes incoades per regularitzar la situació tributària als subjectes passius, retenidors o beneficiaris de les desgravacions, un informe raonat sobre:

- a) Les causes determinants de l'aplicació del règim d'estimació indirecta
- b) Justificació dels mitjans escollits per a la determinació de les bases o els rendiments
- c) Càlculs i estimacions efectuats sobre la base dels anteriors

2. Les actes incoades en unió del respectiu informe es tramitaran pel procediment establert segons llur naturalesa i classe.

3. En aquells casos en què no intervé actuació de la inspecció dels tributs, l'òrgan gestor competent dictarà acte administratiu de la fixació de la base i la liquidació tributària que haurà de notificar a l'interessat amb els requisits a què es refereixen els articles 121 i 124 de la Llei general tributària i amb expressió de les dades indicades a les lletres a), b) i c) del número 1 anterior d'aquest article.

L'aplicació del règim d'estimació indirecta no requerirà acte administratiu previ que ho declari així sense perjudici dels recursos i les reclamacions que siguin procedents contra els actes i les liquidacions resultants d'aquell.

4. En els recursos interposats es podrà plantejar la procedència de l'aplicació del règim d'estimació indirecta.

Article 23è. Comprovació de valors

1. L'Administració podrà comprovar el valor de les rendes, productes, béns i altres elements del fet imposable d'acord amb els següents mitjans:

- a) Capitalització o imputació de rendiments al percentatge que la llei o l'ordenança de cada tribut assenyali o estimació pels valors que figurin en els registres oficials de caràcter fiscal
- b) Preus mitjos en el mercat
- c) Cotitzacions en mercats nacionals i estrangers
- d) Dictamen de perits de l'Administració
- e) Taxació pericial contradictòria
- f) Qualsevol altre mitjà que es determini específicament a la llei o ordenança de cada tribut

2. Les normes de cada tribut reglamentaran l'aplicació dels mitjans de comprovació assenyalats en el paràgraf anterior.

3. El subjecte passiu podrà, en tot cas, promoure la taxació pericial contradictòria en correcció dels altres procediments, dins del termini de la primera reclamació que procedeixi contra la liquidació efectuada sobre la base dels valors comprovats administrativament o, quan estigui previst, contra l'acte de comprovació de valors degudament notificat d'acord amb el que disposa l'article 52 de la Llei general tributària.

Article 24è. Base liquidable

S'entén per base liquidable el resultat de practicar, si s'escau, en la imposable, les reduccions establertes per la Llei pròpia de cada tribut o per l'ordenança fiscal corresponent.

Article 25è. Convenis

1. Quan l'ordenança fiscal ho prevegi, es podran establir convenis per fixar la quantitat global que constituirà la base imposable de les corresponents liquidacions.

2. Els convenis poden ser individuals i col·lectius i, en aquests darrers, s'assenyalarà la quota de cada obligat a pagar.

3. Els contribuents agrupats en conveni assumeixen, subsidiàriament i mancomunadament, l'obligació de cobrir el dèficit que es produeixi per manca d'ingrés de les quotes dels agrupats.

4. Aquells contribuents que hagin renunciat hauran d'aportar a l'Administració totes les dades necessàries per determinar les bases imposables per al règim d'estimació directa.

Article 26è. Sol·licitud de conveni

Les agrupacions de contribuents que sol·licitin conveni adreçaran una petició a l'Ajuntament.

Article 27è. Obligacions del conveni

Un cop aprovat el conveni s'estarà a les obligacions bilaterals establertes en aquest.

CAPÍTOL VI. Exempcions i bonificacions

Article 28è.

No s'atorgaran altres exempcions, bonificacions o reduccions que les concretament establertes o autoritzades per la Llei, els pactes o els tractats internacionals i recollides en les respectives ordenances fiscals. L'ordenança fiscal de cada tribut haurà de regular els supòsits de concessió de beneficis tributaris.

Article 29è.

1. Llevat de previsió legal expressa que indiqui el contrari, la concessió de beneficis fiscals té caràcter rogat, per la qual cosa aquests s'hauran de sol·licitar mitjançant instància adreçada a l'alcalde i s'hi hauran d'acompanyar els documents que fonamentin de manera suficient la petició.

2. Amb caràcter general, la concessió de beneficis fiscals no tindrà caràcter retroactiu. Per tant, els seus efectes es començaran a produir amb posterioritat a l'acord de concessió del benefici fiscal a partir del moment en què tingui lloc l'acreditament del tribut.

CAPÍTOL VII. Deute tributari

Secció 1a. El tipus de gravamen i el deute tributari

Article 30è.

La quota podrà determinar-se:

- a) En funció del tipus de gravamen, aplicat sobre la base, que assenyali l'oportuna ordenança fiscal
- b) En la quantitat resultant d'aplicar la tarifa
- c) Per aplicació conjunta d'ambdós procediments

Article 31è.

1. Quan la determinació de les quotes o de les bases es faci en relació a categories vials s'aplicarà l'índex fiscal de carrers que figura a l'annex de la present ordenança .

2. Quan algun vial no aparegui comprès en l'esmentat índex, serà classificat com els carrers adjacents fins que l'Ajuntament procedeixi a incloure'l específicament, i produirà efectes a partir de l'1 de gener de l'any següent.

Article 32è. Deute tributari

1. El deute tributari estarà constituït per la quota definida anteriorment, pels pagaments a compte o fraccionats, les quantitats retingudes o que s'hagin hagut de retenir i els ingressos a compte.

2. També formaran part del deute tributari:

a) els recàrrecs exigits legalment sobre les bases o les quotes, siguin a favor de l'Ajuntament o d'altres ens públics

b) els recàrrecs acreditats per la presentació de declaracions liquidacions o autoliquidacions presentades fora de termini sense requeriment previ o les liquidacions derivades de declaracions presentades fora de termini sense requeriment previ, previstos a l'article 61.3 de la Llei general tributària

c) l'interès de demora, que serà l'interès legal del diner vigent durant el període impositiu en què aquell s'acrediti, incrementat en un 25%, llevat que la Llei de pressupostos generals de l'Estat n'estableixi un altre diferent (periodificant-se per anys)

d) el recàrrec de constrenyiment

e) les sancions pecuniàries

Secció 2a. Extinció del deute tributari

Article 33è.

El deute tributari s'extingirà, totalment o parcialment, segons els casos per:

a) Pagament, en la forma establerta en el títol III d'aquesta ordenança

b) Prescripció

c) Compensació

d) Condonació

e) Insolvència provada del deutor

Article 34è. Prescripció

Prescriuran als quatre anys els següents drets i accions:

a) El dret de l'Administració per determinar el deute tributari mitjançant la liquidació oportuna

b) L'acció per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats

c) L'acció per imposar sancions tributàries

d) El dret a la devolució d'ingressos indeguts

Article 35è.

El termini de prescripció començarà a comptar en els diversos supòsits a què es refereix l'article anterior de la següent manera:

En el cas a), des del dia en què finalitzi el termini reglamentari per presentar la corresponent declaració.

En el cas b), des de la data en què finalitzi el termini de pagament voluntari.

En el cas c), des del moment en què es varen cometre les respectives infraccions.

En el cas d), des del dia en què es va realitzar l'ingrés indegut.

Article 36è.

1. Els terminis de prescripció a què es refereixen les lletres a), b) i c) de l'article 34 s'interrompen:

a) Per qualsevol acció administrativa, realitzada amb coneixement formal del subjecte passiu, conduent al reconeixement, la regulació, la inspecció, l'assegurament, la comprovació, la liquidació i la recaptació del tribut reportat per cada fet imposable. Així mateix, els terminis de prescripció per a la imposició de sancions s'interrompan, a més de per les actuacions anteriorment esmentades, per la iniciació del corresponent procediment sancionador.

b) Per la interposició de reclamació o recursos de qualsevol classe

c) Per qualsevol actuació del subjecte passiu conduent al pagament o la liquidació del deute

2. El termini de prescripció a què es refereix la lletra d) de l'article 34 d'aquesta ordenança s'interromprà per qualsevol acte fefaent del subjecte passiu que pretengui la devolució de l'ingrés indegut o per qualsevol acte de l'Administració en què reconegui la seva existència.

Article 37è.

La prescripció s'aplicarà d'ofici, fins i tot en els casos en què s'hagi pagat el deute, sense necessitat que la invoqui o excepcioni l'obligat al pagament.

Article 38è.

1. La prescripció guanyada aprofita per igual a tots els obligats al pagament.

2. Interromput el període de prescripció per a un, s'entén interromput per a tots els obligats al pagament. Malgrat això, si aquests són mancomunats i només es reclama a un dels deutors la part que li correspongui, no s'interromp el termini per als altres.

3. La prescripció guanyada extingeix el deute tributari.

Article 39è. Compensació

Els deutes tributaris que es trobin en fase de gestió recaptadora, tant voluntària com executiva, podran extingir-se per compensació amb els crèdits reconeguts per acte administratiu ferm a què tinguin dret els subjectes passius en virtut d'ingressos indeguts per qualsevol tribut o també amb altres crèdits fermes que hagi de pagar la corporació al mateix subjecte passiu.

Article 40è.

1. La compensació de deutes tributaris por tenir lloc d'ofici o a instància de l'obligat al pagament.
2. Quan la compensació es practiqui d'ofici, transcorregut el període voluntari de pagament, s'expedirà certificació de descobert o provisió de constrenyiment i es compensarà el deute, més el recàrrec de constrenyiment, amb el crèdit. La compensació es notificarà a l'interessat.
3. Quan la compensació tingui lloc a instància de l'obligat al pagament, el procediment s'iniciarà mitjançant sol·licitud, que es pot presentar tant en període voluntari de pagament com en període executiu.

En la sol·licitud de compensació s'haurà d'especificar:

- a) El deute tributari la compensació del qual se sol·licita. Si ha estat determinat mitjançant autoliquidació, s'haurà d'aportar el model oficial degudament emplenat
- b) Identificació del crèdit reconegut pendent de pagament i la suspensió, a instància de l'interessat, dels tràmits per al seu abonament, mentre no es comuniqui la resolució del procediment de compensació o si el crèdit ofert en compensació deriva d'un ingrés indegut per qualsevol tribut, s'acompanyarà còpia de l'acte o resolució que el reconegui i la declaració escrita del sol·licitant que aquest acte no està recorregut

Quan la sol·licitud de compensació es presenti en període voluntari de pagament, si al termini d'aquest període està pendent de resolució, no s'expedirà certificació de descobert o provisió de constrenyiment. Quan es presenti en període executiu, sense perjudici de la no suspensió del procediment, es podran paralitzar les actuacions d'alienació dels béns embargats fins a la resolució de la sol·licitud.

Quan de les actes que documentin els resultats d'una mateixa actuació d'investigació i comprovació de la situació tributària resultin liquidacions de diferent signe referides a un mateix subjecte passiu, l'Administració, d'ofici o a instància de l'interessat, acordarà la compensació dels deutes i crèdits fins on arribin aquests.

La resolució dels procediments de compensació s'haurà de dictar en el termini de sis mesos a comptar des de l'entrada de la sol·licitud en el registre de l'Ajuntament. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat resolució, la sol·licitud es podrà entendre desestimada a efectes de la interposició dels recursos que siguin procedents.

4. Acordada la compensació, es declararan extingits els deutes i crèdits en la quantitat concurrent i es lliuraran a l'interessat els corresponents justificants de l'extinció del deute. La part del deute que excedeixi del crèdit i que no hagi estat compensada seguirà el procediment ordinari de cobrament. Si el crèdit és superior al deute, s'abonarà la diferència a l'interessat.

Article 41è. Condonació

1. Els deutes tributaris només podran ser objecte de condonació, rebaixa o perdó en virtut de llei, en la quantia i amb els requisits que s'hi determini.
2. La condonació extingeix el deute en els termes previstos per la llei que l'atorgui.

Article 42è. Insolvència provada

1. Els deutes tributaris que no hagin pogut fer-se efectius en els respectius procediments executius per insolvència provada del subjecte passiu i altres responsables, es declararan provisionalment extingits en la quantia procedent, mentre no es rehabilitin dins del termini de prescripció.
2. Si vençut aquest termini no s'ha rehabilitat el deute, aquest quedarà definitivament extingit.

Secció 3a. Garantia del deute tributari

Article 43è. Prelació general

La hisenda municipal gaudirà de prelación per al cobrament dels crèdits tributaris vençuts i no satisfets quan concorri amb creditors que no ho siguin del domini, la fermaça, la hipoteca o qualsevol altre dret real degudament inscrit en el Registre amb anterioritat a la data en què es consigni el dret de la hisenda municipal, sense perjudici del que es disposa en els articles 73 i 74 de la Llei general tributària.

Article 44è. Hipoteca legal tàcita

1. En els tributs que gravin periòdicament els béns o els drets inscripcibles en un registre públic o llurs productes directes, certs o presumptes, l'Ajuntament tindrà preferència sobre qualsevol altre creditor o adquirent, encara que aquests hagin inscrit llurs drets, per al cobrament dels deutes no satisfets corresponents a l'any natural en què s'exerciti l'acció administrativa de cobrament i a l'immediatament anterior.
2. A l'efecte del que es disposa al número anterior s'entén que s'exercita l'acció administrativa de cobrament quan s'inicia el procediment de recaptació en període voluntari.

Article 45è. Successió en activitats econòmiques

Els deutes i les responsabilitats tributaris derivats de l'exercici d'explotació i activitats econòmiques per persones físiques, societats i entitats jurídiques seran exigibles als que els succeeixin per qualsevol concepte en la respectiva titularitat en els termes i d'acord amb el procediment previst a l'article 12 d'aquesta ordenança.

Article 46è. Adquisició de béns afectes

1. Els adquirents de béns afectes per llei al deute tributari respondran amb ells, per derivació de l'acció tributària, si el deute no es paga.

2. La derivació de l'acció tributària contra els béns afectes exigirà acte administratiu notificat reglamentàriament i l'adquirent podrà fer el pagament, deixar que segueixi l'actuació o reclamar contra la liquidació practicada o contra la procedència d'aquesta derivació.

3. La derivació abastarà només el límit previst per la llei en assenyalar l'afecció dels béns.

CAPÍTOL VIII. Infraccions i sancions tributàries.

Article 47è.

1. Són infraccions tributàries les accions i les omissions tipificades i sancionades a les lleis. Les infraccions tributàries són sancionables àdhuc a títol de simple negligència.

2. Seran subjectes infractors les persones físiques o jurídiques que realitzin les accions o les omissions tipificades com a infraccions a les lleis i, en particular, les que es refereixen a l'apartat 3 de l'article 77 de la Llei general tributària, que són els següents:

a) els subjectes passius dels tributs, contribuents o substituïts

b) els retenidors i els obligats a ingressar a compte

c) la societat dominant en el règim de declaració consolidada

d) les entitats en règim de transparència fiscal

e) els obligats a subministrar informació o prestar col·laboració a l'Administració segons allò establert als articles 111 i 112 de la Llei general tributària i a les normes reguladores de cada tribut

f) el representant dels subjectes obligats sense capacitat d'obrar

3. Les accions o les omissions tipificades a les lleis no donaran lloc a responsabilitat per infracció tributària en els següents supòsits:

a) quan les realitzin persones sense capacitat d'obrar

b) per causa de força major

c) quan deriven d'una decisió col·lectiva, per aquelles que hagin salvat el seu vot o no hagin assistit a la reunió en què es va prendre aquesta

d) quan s'hagi disposat de la diligència necessària en el compliment de les obligacions i deures tributaris. En particular s'entendrà que s'ha disposat de la diligència necessària quan el contribuent hagi presentat una declaració veraç i completa i hagi practicat, si s'escau, la corresponent autoliquidació, emparat en una interpretació raonable de la norma.

En aquest cas, al regularitzar-se la situació tributària dels subjectes passius o els restants obligats, s'exigirà, a més de la quota, l'import de la retenció o l'ingrés a compte, devolució, beneficis fiscals i recàrrecs que, en qualsevol cas, siguin procedents, al corresponent interès de demora.

4. En els supòsits en què les infraccions poguessin ser constitutives de delictes contra la hisenda pública regulats en el Codi penal, l'Administració passarà el tant de culpa a la jurisdicció competent i s'abstindrà de seguir el procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no dicti sentència ferma.

La sanció de l'autoritat judicial exclourà la imposició de sanció administrativa.

Si no s'ha estimat l'existència del delictes l'Administració continuarà l'expedient sancionador sobre la base dels fets que els tribunals hagin considerat provats.

Article 48è.

Les infraccions tributàries podran ser simples i greus.

Article 49è.

1. Constitueixen infraccions simples l'incompliment d'obligacions o deures tributaris exigits a qualsevol persona, sigui o no subjecte passiu, per raó de la gestió dels tributs, quan no constitueixin infraccions greus, i no operin com a element de graduació de la sanció.

En especial, constitueixen infraccions simples:

- a) la manca de presentació de declaracions tributàries pròpies de cada exacció
- b) la presentació de declaracions tributàries amb dades falses, errònies o incompletes
- c) l'incompliment dels deures de subministrar dades, informes o antecedents amb transcendència tributària, deduïts de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb terceres persones, establertes als articles 111 i 112 de la Llei general tributària
- d) l'incompliment de les obligacions de caràcter comptable, registral i censal
- e) la manca de consignació o consignació inexacta del número d'identificació fiscal (NIF) en totes aquelles declaracions, comunicacions o escrits relacionats amb la gestió dels tributs que es presentin davant de l'Administració municipal
- f) la resistència, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària municipal, ja sigui en fase de gestió, inspecció o recaptació.
- g) l'incompliment de les obligacions de facturació i, en general, d'emissió, entrega i conservació de justificants o documents equivalents.

2. Dins dels límits establerts per la llei, les ordenances dels tributs podran especificar supòsits d'infraccions simples, d'acord amb la naturalesa i les característiques de la gestió de cadascun.

Article 50è.

Constitueixen infraccions greus les següents conductes:

- a) Deixar d'ingressar, dintre dels terminis reglamentàriament assenyalats, la totalitat o part del deute tributari, excepte que es regularitzi amb l'aplicació del recàrrec per presentació de la

declaració o l'autoliquidació fora de termini, o sigui procedent l'aplicació del recàrrec de constrenyiment

b) No presentar, presentar fora de termini després del requeriment previ de l'Administració tributària, o de forma incompleta o incorrecta les declaracions o els documents necessaris perquè l'Administració tributària pugui practicar la liquidació d'aquells tributs que no s'exigeixin pel procediment d'autoliquidació

c) Gaudir o obtenir indegudament beneficis fiscals, exempcions, desgravacions o devolucions

d) Les altres assenyalades a l'article 79 de la Llei general tributària

Article 51è.

Les infraccions tributàries se sancionaran segons els casos, mitjançant:

1. Multa pecuniària fixa o proporcional. La multa proporcional s'aplicarà sobre la quota tributària i, si s'escau, sobre els recàrrecs enumerats a l'article 58.2 de la LGT, sobre les quantitats que s'hagin deixat d'ingressar o sobre l'import dels beneficis o devolucions indegudament obtinguts

2. Pèrdua durant un termini de fins a 5 anys de la possibilitat d'obtenir subvencions i del dret de gaudir dels beneficis fiscals

3. Prohibició, durant un termini de fins a 5 anys, per formalitzar contractes amb l'Ajuntament o altres ens públics

4. Suspensió, per termini de fins a un any, de l'exercici de professions oficials o càrrec públic

Article 52è.

Les sancions tributàries pecuniàries seran acordades i imposades per l'òrgan que hagi de dictar l'acte administratiu pel qual es practiqui la liquidació provisional o definitiva dels tributs.

Article 53è. Gradació de les sancions

Les sancions tributàries es graduaran atenint-se en cada cas concret a:

a) La comissió repetida d'infraccions tributàries. Quan tingui lloc aquesta circumstància en la comissió d'una infracció greu, el percentatge de la sanció mínima s'incrementarà entre 10 i 50 punts.

b) La resistència, negativa o obstrucció a l'acció investigadora de l'Administració tributària. Quan tingui lloc aquesta circumstància en la comissió d'una infracció greu, el percentatge de la sanció mínima s'incrementarà entre 10 i 50 punts.

c) La utilització de mitjans fraudulents en la comissió de la infracció o la comissió d'aquesta a través de persona interposada. A aquests efectes es consideren principalment mitjans fraudulents, els següents:

L'existència d'anomalies substancials en la comptabilitat i la utilització de factures justificants o altres documents falsos o falsejats.

Quan tingui lloc aquesta circumstància en la comissió d'una infracció greu, el percentatge de la sanció mínima s'incrementarà entre 20 i 75 punts.

d) L'ocultació a l'Administració, mitjançant la falta de presentació de declaracions o la presentació de declaracions incompletes o inexactes, de les dades necessàries per a la determinació del deute tributari cosa que originarà una disminució d'aquesta (sols infracció greu).

Quan tingui lloc aquesta circumstància en la comissió d'una infracció greu, el percentatge de la sanció mínima s'incrementarà entre 10 i 50 punts.

e) Falta de compliment espontani o retard en el compliment de les obligacions o deures formals o de col·laboració (sols infracció simple).

f) La transcendència per a l'eficàcia de la gestió tributària de les dades, els informes o els antecedents no facilitats i, en general, de l'incompliment de les obligacions formals, de les d'índole comptable o registral i de col·laboració o informació a l'Administració tributària (sols infracció simple).

Els criteris de graduació són aplicables simultàniament.

La quantia de les sancions per infraccions tributàries greus es reduirà en un 30%, quan el subjecte infractor o, si escau, el responsable, manifestin la seva conformitat amb la proposta de regularització que es formuli.

Article 54è. Sancions per infraccions simples

Els casos tipificats com a infracció simple seran sancionats per cada fet o omissió amb multa pecuniària fixa de 30,05 a 901,52 euros, i en particular amb les quanties següents:

1. En el procediment de gestió tributària les infraccions tributàries se sancionaran segons els casos, mitjançant el següent:

a) La falta de presentació, la presentació fora de termini o la presentació incorrecta de les declaracions a què estiguin obligats els subjectes passius i els responsables per raó de la gestió dels tributs locals, quan no constitueixi infracció greu. Es considerarà d'especial transcendència per a aquesta gestió i se sancionarà amb l'import de 150,25 euros per cadascuna de les declaracions no presentades

b) No atendre en qualsevol cas els requeriments efectuats en via de gestió tributària se sancionarà amb un import de 90,15 euros

c) L'import previst a les lletres a) i b) anteriors serà de 300,51 euros quan l'infractor hagi estat sancionat durant els cinc anys anteriors i mitjançant resolució ferma, per una infracció simple pel mateix tribut o per dues infraccions simples per altres tributs municipals. Si els expedients fermes són dos o més en el primer cas i tres o més en el segon, la sanció serà de 601,01 euros

2. En el procediment d'inspecció tributària les infraccions tributàries se sancionaran segons els casos, mitjançant el següent:

a) La falta de presentació de declaracions o la presentació de declaracions falses, incompletes o inexactes, quan no constitueixi infracció greu, se sancionarà amb l'import de 150,25 euros per cada declaració no presentada

b) La resistència, excusa o negativa a les actuacions de la inspecció tributària, i en particular quan no s'atenguin dues actuacions que li són pròpies. Així també, quan en el transcurs d'aquestes no s'aportin els documents, justificants o antecedents requerits, se sancionarà amb l'import de 90,15 euros

c) L'import previst a les lletres a) i b) anteriors serà de 601,01 euros quan l'infractor hagi estat sancionat durant els cinc anys anteriors i mitjançant resolució ferma, per una infracció simple pel mateix tribut o per dues infraccions simples per altres tributs municipals. Si els expedients fermes són dos o més en el primer cas i tres o més en el segon, la sanció serà de 901,52 euros

3. En el procediment de recaptació tributària les infraccions tributàries se sancionaran segons els casos, mitjançant el següent:

a) L'incompliment dels deures de subministrar dades, informes o antecedents deduïts de les relacions dels obligats amb terceres persones. La sanció serà de 150,25 euros per cada dada omesa, falsejada o incompleta que hauria de figurar a les declaracions, o ser aportada en virtut dels requeriments efectuats

b) L'incompliment de les obligacions de col·laboració en la recaptació de tributs i en particular obligacions d'execució de les ordres d'embargament, serà sancionat amb l'import de 300,51 euros

c) S'entendrà que existeix resistència, negativa o obstrucció a l'actuació recaptatòria quan no s'atenguin dos requeriments consecutius amb el mateix objecte, l'import de la sanció serà de 300,51 euros

d) L'import previst a les lletres a) i b) anteriors serà de 601,01 euros quan l'obligat hagi estat sancionat durant els cinc anys anteriors per la mateixa conducta. La sanció serà de 901,52 euros si els expedients fermes són dos o més, en aquest termini i en relació al mateix obligat

Dins de cada procediment s'intenta tipificar les infraccions pròpies d'aquest i establir l'import de les sancions simples, sense perjudici de l'aplicació del marc legal establert a la Llei general tributària i el futur desenvolupament pel reglament corresponent.

Article 55è. Sancions per infraccions greus

1. Les infraccions tributàries greus seran sancionades amb multa pecuniària proporcional del 50% al 150% del deute tributari o dels beneficis o devolucions obtinguts indegudament.

2. Així mateix, seran exigibles interessos de demora pel temps transcorregut entre la finalització del termini voluntari de pagament i el dia que es practiqui la liquidació que regularitzi la situació tributària.

Article 56è.

1. La responsabilitat derivada de les infraccions s'extingeix amb el pagament o el compliment de la sanció, o per prescripció.

2. Les sancions tributàries només podran ser condonades en forma graciable, cosa que es concedirà discrecionalment per part de l'alcalde. Serà necessària la sol·licitud prèvia dels subjectes infractors o responsables i que renunciïn expressament a l'exercici de tota acció d'impugnació corresponent a l'acte administratiu.

3. A la mort dels subjectes infractors, les obligacions tributàries pendents es transmetran als hereus o legataris, sense perjudici del que estableix la legislació civil per a l'adquisició de l'herència. En cap cas no seran transmissibles les sancions.

CAPÍTOL IX.

Secció 1a. Revisió d'actes en via administrativa

Article 57è. Revisió d'actes nuls

1. Correspondrà a Ple de la corporació, sense perjudici de les delegacions que pugui fer en l'Alcalde o la Comissió de Govern, previ dictamen del Consell Consultiu de la Generalitat, la declaració de nul·litat de ple dret dels actes següents:

- a) Els dictats per òrgan manifestament incompetent
- b) Els que siguin constitutius de delictes
- c) Els dictats prescindint totalment i absolutament del procediment legalment establert o de les normes que contenen les regles essencials per a la formació de la voluntat dels òrgans col·legiats.

2. El procediment de nul·litat podrà iniciar-se d'ofici o a instància de l'interessat.

3. En el procediment es donarà audiència a les persones a favor de les quals l'acte ha reconegut drets.

Article 58è. Revisió d'actes anul·lables

Seràn revisables pel Ple de l'Ajuntament, sense perjudici de les facultats de delegació en l'alcalde o la Comissió de Govern, mentre no hagi prescrit l'acció administrativa, els actes dictats en via de gestió tributària quan es trobin en els casos següents:

- a) Els que, després de l'expedient previ en el qual s'hagi donat audiència a l'interessat, s'estimi que infringeixen manifestament la llei
- b) Quan s'aportin noves proves que acreditin elements del fet imposable íntegrament ignorats per l'Administració en el moment de dictar l'acte objecte de la revisió

Article 59è. Devolució d'ingressos indeguts

1. Els contribuents i els seus hereus o drethavents tindran dret a la devolució dels ingressos que hagin realitzat indegudament en el Tresor amb ocasió del pagament dels deutes tributaris, aplicant-se l'interès de demora regulat a l'article 32.2, c) d'aquesta ordenança. També es transmetrà aquest dret en cas de fusió de l'entitat titular d'aquest dret a l'entitat nova o a l'absorbent i en el supòsit d'escissió total o parcial a les entitats beneficiàries de l'escissió.

Si l'ingrés s'ha realitzat abans del dia 19 de març de 1998, data de l'entrada en vigor de la llei 1/1998, de 26 de febrer, reguladora dels drets i les garanties dels contribuents, des de la data de l'ingrés fins a aquesta data l'interès que s'haurà d'aplicar és l'interès legal vigent el dia de l'ingrés.

2. Supòsits de devolució:

- a) Quan s'hagi produït una duplicitat en el pagament de deutes o obligacions tributàries
- b) Quan la quantitat pagada hagi estat superior a l'import dels deutes tributaris liquidats per l'Administració o autoliquidats pel propi obligat al pagament
- c) Quan s'hagin ingressat, després de prescriure l'acció per exigir-ne el pagament, deutes tributaris liquidats per l'Administració o autoliquidats per l'obligat tributari, i quan s'hagin satisfet deutes l'autoliquidació dels quals hagi estat realitzada estant prescrit el dret de l'Administració per practicar l'oportuna liquidació
- d) Quan l'Administració rectifiqui, d'ofici o a instància de l'interessat, qualsevol error material, de fet o aritmètic sofert en una liquidació o un altre acte de gestió tributària, i l'acte objecte de rectificació hagi motivat un ingrés indegut
- e) Pel que fa a les quantitats ingressades en concepte de sancions pecuniàries, els subjectes infractors tindran dret a la devolució quan resulti així de l'exercici de les facultats de condonació graciable previstes a l'ordenament jurídic en relació a les sancions tributàries. També tindran el mateix dret els hereus o drethavents del subjecte infractor quan la mort del subjecte infractor tingui lloc abans d'haver adquirit ferma l'acte d'imposició de les sancions.

3. Contingut de la devolució:

La quantitat a retornar a conseqüència d'un ingrés indegut estarà constituïda per:

- a) Import de l'ingrés indegudament efectuat i reconegut a favor de l'obligat tributari
- b) Recàrrec, costes i interessos satisfets durant el procediment, quan l'ingrés s'hagi realitzat per via de constrenyiment, llevat el cas de devolució de les quantitats ingressades en concepte de sancions pecuniàries previst a la lletra e) del paràgraf anterior.
- c) Interès de demora vigent durant el període en el qual s'acrediti aplicat a les quantitats indegudament ingressades pel temps transcorregut des de la data del seu ingrés en el Tresor fins la proposta de pagament.

El pagament efectiu haurà de produir-se en el termini de tres mesos des de la data de la proposta de pagament, que coincidirà amb la data de la resolució que acordi la devolució.

4. Especialitats del procediment per al reconeixement del dret a la devolució:

- a) El procediment podrà iniciar-se d'ofici o a instància de l'interessat. En aquest últim cas, s'haurà de justificar l'ingrés indegut i s'haurà de declarar expressament el mitjà pel qual s'hagi de fer la devolució, que pot ser transferència bancària, xec o compensació.
- b) Prescriurà als quatre anys el dret a la devolució d'ingressos indeguts. Un cop reconeguda la procedència de la devolució, prescriurà, així mateix, als quatre anys el dret per exigir el seu pagament, si aquest no és reclamat pels creditors legítims. En cas d'autoliquidacions la sol·licitud es podrà fer un cop presentada l'autoliquidació i abans que l'Administració hagi

practicat l'oportuna liquidació definitiva o, en defecte d'aquesta, abans que hagi prescrit tant el dret de l'Administració per determinar el deute tributari mitjançant l'oportuna liquidació com el dret a la devolució de l'ingrés indegut.

c) Quan se sol·liciti la devolució d'un ingrés indegut, ja sigui conseqüència d'una liquidació o d'una declaració liquidació o autoliquidació, davant l'Administració tributària i aquesta no notifiqui la resolució en el termini de tres mesos, l'obligat tributari podrà considerar desestimada la seva petició a l'efecte d'interposar el recurs o reclamació que sigui procedent.

d) En els casos d'autoliquidacions, la resolució que es dicti en el procediment tindrà caràcter de liquidació provisional. En aquests mateixos casos s'entendrà reconegut el dret a la devolució quan resulti així de l'oportuna liquidació provisional o definitiva practicada per l'òrgan competent.

5. Execució de la devolució:

a) Dictada la resolució per la qual es reconeix el dret a la devolució d'un ingrés indegut, es notificarà a l'interessat i s'expedirà el corresponent manament de pagament en favor de la persona o entitat creditora, sense necessitat d'esperar la fermesa de la resolució.

b) Serà procedent la devolució de forma immediata d'un ingrés efectuat en el Tresor amb ocasió del pagament d'un deute tributari quan resulti del compliment o la resolució d'un recurs o reclamació de naturalesa administrativa o d'una sentència o resolució judicial; quan resulti de liquidacions provisionals o definitives practicades pels òrgans competents i quan es dedueixi d'un acord o resolució administrativa diferent dels anteriorment esmentats que suposin la revisió o anul·lació d'actes administratius que hagin donat lloc a l'ingrés d'un deute tributari en quantia superior a la que sigui legalment procedent. En aquests supòsits, les resolucions administratives o judicials s'executaran en els seus propis termes, i serà suficient el testimoni de la sentència o resolució judicial o el corresponent acord o resolució administrativa o còpia certificada d'aquest perquè els òrgans competents procedeixin a efectuar la devolució, comprovant únicament que l'acord o resolució sigui ferm, que l'ingrés hagi tingut lloc i que no s'hagi procedit a la devolució d'aquest o hagi prescrit el dret a la devolució.

6. No seran objecte de devolució els ingressos tributaris efectuats en virtut d'actes administratius que hagin adquirit fermesa. Malgrat això, els obligats tributaris podran sol·licitar la devolució d'ingressos efectuats en el Tresor instant la revisió dels actes dictats en via de gestió tributària que hagin incorregut en motiu de nul·litat de ple dret, que infringeixin manifestament la llei o es trobin en qualsevol altre supòsit anàleg recollit en els articles 153,154 i 171 de la Llei general tributària i en lleis o disposicions especials.

Article 60è. Rectificació d'errors

L'Administració municipal rectificarà, en qualsevol moment, d'ofici o a instància de l'interessat, els errors materials o de fet i els aritmètics, sempre que no hagin transcorregut quatre anys des que es va dictar l'acte objecte de rectificació.

Article 61è.

No seran revisables en cap cas els actes administratius confirmats per sentència judicial ferma.

Article 62è.

La regulació anteriorment establerta en relació als procediments especials de revisió s'aplicarà també als actes dictats en matèria de gestió de la resta d'ingressos de dret públic de les entitats locals.

Article 63è.

Fora dels casos previstos en aquesta secció, l'Administració tributària no podrà anul·lar els seus propis actes declaratius de drets, i per aconseguir la seva anul·lació, prèviament, haurà de declarar-los lesius per a l'interès públic i impugnar-los en via contenciosa administrativa.

Secció 2a. Recursos

Article 64è. Recurs de reposició

1. Contra els actes sobre aplicació i efectivitat dels tributs i altres ingressos de dret públic de l'Ajuntament s'haurà d'interposar el recurs de reposició previst a l'article 14 de la Llei 39/1988, d'hisendes locals, sense perjudici dels supòsits en els quals la llei preveu la possibilitat de formular reclamacions economicoadministratives contra actes dictats en via de gestió dels tributs locals. En aquests casos, quan els actes hagin estat dictats per l'Ajuntament, el recurs de reposició serà previ a la reclamació economicoadministrativa.

2. El recurs de reposició s'interposarà en el termini d'un mes a comptar des del dia següent al de la notificació expressa de l'acte la revisió del qual se sol·licita o al de la finalització del període d'exposició pública dels corresponents padrons o matrícules de contribuents o obligats al pagament.

En el cas de tributs satisfets mitjançant autoliquidació, prèviament a la interposició del recurs de reposició, l'interessat ha d'instar davant l'Ajuntament un procediment de devolució d'ingressos indeguts, si entén que la seva autoliquidació ha donat lloc a la realització d'un ingrés indegut, o bé la rectificació o confirmació de l'autoliquidació, si considera que la seva liquidació ha perjudicat d'alguna manera els seus interessos legítims sense donar lloc a la realització d'un ingrés indegut. En aquest cas, el termini per interposar el recurs de reposició es comptarà des de la notificació expressa de la resolució que posa fi al procediment o des que la sol·licitud de devolució d'ingressos indeguts s'entén desestimada o l'autoliquidació de l'interessat s'entén confirmada per silenci administratiu. En ambdós casos el termini que té l'Ajuntament per resoldre i notificar la resolució és de tres mesos.

Quan es tracti d'altres procediments, en els quals l'Ajuntament no hagi dictat resolució expressa en el termini legalment establert per fer-ho, el termini per interposar el recurs de reposició s'iniciarà el dia següent a la data en què l'acte s'hagi d'entendre estimat o desestimada per silenci administratiu.

3. Serà competent per conèixer i resoldre el recurs de reposició l'òrgan que hagi dictat l'acte administratiu impugnat.

4. La interposició del recurs de reposició no suspèn l'execució de l'acte impugnat, llevat que es tracti d'actes d'imposició de sancions tributàries, els quals quedaran automàticament suspesos.

Malgrat això, es podrà suspendre l'execució de l'acte impugnat mentre duri la substanciació del recurs, en els mateixos termes que a la legislació de l'Estat, aplicant la normativa establerta en el RD 2244/1979, de 7 de setembre, pel qual es reglamenta el recurs de reposició previ a l'economicoadministratiu i el RD 391/1996, d'1 de març, pel qual s'aprova el reglament de procediment en les reclamacions economicoadministratives, amb les següents especialitats:

- a) La tramitació i resolució de la sol·licitud de suspensió serà competència de l'òrgan que va dictar l'acte impugnat
- b) Les resolucions desestimàtores de la suspensió només es podran impugnar en via contenciosa administrativa
- c) Quan s'interposi recurs contenciós administratiu contra la resolució del recurs de reposició, la suspensió acordada en via administrativa es mantindrà, sempre que existeixi garantia suficient, fins que l'òrgan judicial competent adopti la decisió que correspongui en relació a la suspensió

La suspensió de l'execució de l'acte impugnat, a sol·licitud de l'interessat, tindrà lloc en els següents supòsits:

a) Quan s'aporti garantia suficient. En aquests casos, la suspensió opera automàticament. La garantia haurà de cobrir l'import del deute impugnat més l'interès de demora que s'origini per la suspensió, haurà de tenir una durada indefinida, mentre no es resolgui el recurs, i haurà de consistir en:

- dipòsit en diner efectiu o valors públics a les arques municipals o a la Caixa General de Dipòsits
- aval o fiança de caràcter solidari prestat per un banc, caixa d'estalvis, cooperativa de crèdit o societat de garantia recíproca
- fiança personal i solidària prestada per dos contribuents de la localitat de solvència reconeguda, només per a dèbits inferiors a 1.502,53 euros

L'Administració municipal reemborsarà, després de l'acreditació prèvia del seu import, el cost de les garanties aportades per suspendre l'execució d'un deute tributari, quan aquesta sigui declarada improcedent per sentència o resolució administrativa i aquesta declaració adquireixi fermesa.

Quan un deute tributari sigui declarat parcialment improcedent, el reemborsament abastarà la part corresponent del cost de les referides garanties.

Així mateix, en els supòsits d'estimació parcial del recurs o la reclamació interposats, el contribuent tindrà dret a la reducció proporcional de la garantia aportada.

b) Excepcionalment, quan l'interessat no pugui aportar les garanties a què es refereix el paràgraf anterior i justifiqui que l'execució de l'acte impugnat causaria perjudicis d'impossible o difícil reparació

c) Quan l'òrgan que hagi de resoldre el recurs apreciï que quan es va dictar l'acte impugnat es va poder incórrer en error aritmètic, material o de fet

5. El recurs de reposició s'haurà de resoldre en el termini d'un mes a comptar des del dia següent al de la seva presentació. Quan no hi hagi resolució expressa en aquest termini, el recurs de reposició s'haurà d'entendre desestimat.

6. Contra la resolució del recurs de reposició es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant dels jutjats del contenciós administratiu de la província de Barcelona, sense perjudici dels supòsits en què la llei preveu la interposició de reclamacions economicoadministratives contra els actes dictats en via de gestió dels tributs locals. El termini per interposar el recurs contenciós administratiu serà de dos mesos a comptar des del dia següent al de la notificació de la resolució. Si no hi hagués resolució expressa, el termini serà de sis mesos i es comptarà a partir del dia següent a aquell en què s'hagi d'entendre presumptament desestimat.

Article 65è. Recurs extraordinari de revisió

Podrà interposar-se contra els actes de gestió i les resolucions dels recursos de reposició quan concorri alguna de les següents circumstàncies:

a) Que en el moment de dictar-se s'hagi incorregut en manifest error de fet que resulti dels propis documents incorporats a l'expedient

b) Que apareguin documents de valor essencial per a la resolució del recurs, ignorats en el moment de dictar-se aquesta o d'impossible aportació a l'expedient en aquell moment

c) Que en la resolució hagin influït essencialment documents o testimonis declarats falsos per sentència judicial ferma, anterior o posterior a aquella resolució, sempre que, en el primer dels casos, l'interessat desconegui la declaració de falsedat

d) Que la resolució s'hagi dictat com a conseqüència de prevaricació, suborn, violència o alguna altra maquinació fraudulenta i s'hagi declarat així en virtut de sentència judicial ferma

El termini per interposar aquest recurs serà en el cas de la lletra a) de quatre anys des de la data de la notificació de la resolució impugnada i en la resta de casos de tres mesos des del descobriment dels documents o des que va adquirir fermesa la sentència judicial.

Article 66è.

Contra els actes que finalitzin les reclamacions formulades en relació amb els acords d'aquesta corporació, en matèria d'imposició de tributs i aprovació i modificació d'ordenances fiscals, els interessats podran interposar directament recurs contenciosadministratiu en el termini de dos mesos a comptar des de la publicació d'aquest al Butlletí Oficial de la Província.

TÍTOL II. GESTIÓ TRIBUTÀRIA

CAPÍTOL I. Procediment de gestió

Secció 1a. Drets i garanties del contribuent en el procediment de gestió

Article 67è. Obligació de resoldre

L'Administració tributària està obligada a resoldre expressament totes les qüestions que es plantegin en els procediments de gestió tributària iniciats d'ofici o a instància de part, excepte en

els procediments relatius a l'exercici de drets que només hagin de ser objecte de comunicació i quan es produeixi la caducitat, la pèrdua sobreenvidada de l'objecte del procediment, la renúncia o el desestimen dels interessats, llevat que aquest demani expressament a l'Administració que declari que s'ha produït alguna d'aquestes circumstàncies, cas en el qual quedarà obligada a resoldre sobre la seva petició.

Article 68è.

El contribuent que sigui part en un procediment de gestió tributària podrà conèixer, en qualsevol moment del seu desenvolupament, l'estat de la tramitació del procediment i podrà obtenir, a costa seva, còpia dels documents que figurin en l'expedient i que hagin de ser tinguts en compte per l'òrgan competent a l'hora de dictar resolució, llevat que afectin a interessos de tercers o a la intimitat d'altres persones o que així ho disposi una llei. En les actuacions de comprovació i investigació, aquestes còpies es facilitaran en el tràmit d'audiència a l'interessat.

Article 69è.

Els contribuents poden refusar la presentació de documents que no resultin exigits per la normativa aplicable al procediment de gestió tributària de què es tracti i tenen dret a no aportar els documents ja presentats per ells mateixos i que es trobin en poder de l'Administració municipal.

Article 70è. Al·legacions

Els interessats podran, en qualsevol moment del procediment de gestió tributària anterior al tràmit d'audiència o, si s'escau, a la redacció de la proposta de resolució, aduir al·legacions i aportar documents o altres elements de judici, que seran tinguts en compte pels òrgans competents en el moment de redactar la corresponent proposta de resolució.

Article 71è. Audiència a l'interessat

En els procediments de gestió tributària es donarà audiència a l'interessat abans de redactar la proposta de resolució perquè pugui al·legar allò que convingui al seu dret. Es podrà prescindir d'aquest tràmit quan no figurin en el procediment, ni siguin tinguts en compte en la resolució, altres fets ni altres al·legacions i proves que les adduïdes per l'interessat.

Article 72è. Terminis

El termini màxim de resolució dels procediments de gestió tributària serà de sis mesos, llevat que la normativa aplicable en fixi un altre de diferent. Les dilacions en el procediment per causa no imputable a l'Ajuntament interrompran el còmput del termini per a la resolució. Si s'acaba el termini de resolució en els procediments iniciats a instància de part sense que l'òrgan competent l'hagi dictat expressament, es produiran els efectes que determini la normativa específica del procediment de què es tracti pel que fa al règim d'actes presumptes.

Article 73è. Valoració de béns

L'Ajuntament informará, a sol·licitud de l'interessat i a efectes dels tributs la gestió dels quals li correspongui, sobre el valor dels béns immobles que, situats dins del terme municipal, hagin de ser objecte d'adquisició o de transmissió. Aquesta informació no impedirà la posterior comprovació administrativa, però si el contribuent ha seguit els criteris manifestats per l'Ajuntament no incorrerà en cap tipus de responsabilitat.

Secció 2a. Iniciació i tràmits

Article 74è.

La gestió dels tributs s'iniciarà:

- a) Per declaració o iniciativa dels subjecte passiu
- b) D'ofici
- c) Per actuació investigadora

Article 75è. Declaració tributària

Es considera declaració tributària tot document pel qual es manifesti o es reconegui espontàniament davant l'Ajuntament que s'han donat o produït les circumstàncies o els elements integrants, si s'escau, d'un fet imposable.

La presentació davant l'administració tributària municipal dels documents que continguin o que constitueixin el fet imposable, s'estimarà declaració tributària.

Article 76è. Denúncia pública

La denúncia pública és independent del deure de col·laborar amb l'Ajuntament. Un cop aquesta sigui rebuda, l'Ajuntament la traslladarà als òrgans competents perquè duguin a terme les actuacions procedents. Les denúncies infundades es podran arxivar sense cap altre tràmit. En cap cas no es considerarà el denunciant com a interessat en l'actuació administrativa que s'iniciï com a conseqüència de la denúncia, ni legitimat per a la interposició de recursos o reclamacions en relació als resultats d'aquesta.

Article 77è.

1. L'Administració pot recaptar declaracions i ampliacions d'aquestes, així com la reparació dels defectes advertits, quan sigui necessari per a la liquidació del tribut i la seva comprovació.
2. L'incompliment dels deures a què es refereix el paràgraf anterior serà tipificat com a infracció simple i sancionat com a tal incompliment.

Article 78è. Reclamació en queixa

La inobservança dels terminis dels procediments de gestió per part de l'Ajuntament no implicarà la caducitat de l'acció administrativa, però autoritzarà els subjectes passius per efectuar la reclamació en queixa. La reclamació en queixa contra els defectes de tramitació pot tenir lloc en qualsevol moment i la seva estimació donarà lloc, si existeixen raons per a això, a la incoació d'expedient disciplinari contra el funcionari responsable.

Article 79è. Consulta tributària

1. Els subjectes passius i els altres obligats tributaris podran formular a l'Ajuntament consultes degudament documentades respecte del règim, la classificació o la qualificació tributària que en cada cas els correspongui.

2. La resposta no tindrà efectes vinculants per a l'Ajuntament tret que :

a) Per llei o reglament comunitari es disposi el contrari.

b) Es tracti de consultes formulades en la forma que reglamentàriament s'estableixi en els supòsits d'inversions en actius empresarials efectuades a Espanya per entitats residents o no residents, sempre que la consulta s'efectuï amb caràcter previ a la realització de la inversió; incentius fiscals a la inversió; operacions intracomunitàries realitzades per empreses de diferents països membres de la Unió Europea i interpretació i aplicació de convenis per evitar la doble imposició internacional.

c) Consultes formulades per empreses o representants dels treballadors i per entitats de crèdits i d'assegurances en relació a les matèries i en el termes previstos en el número 4 de l'article 107 de la Llei general tributària.

Llevat del supòsit que es modifiqui la legislació o que existeixi jurisprudència aplicable al cas, l'Ajuntament haurà d'aplicar al consultant els criteris expressats en la contestació, sempre que la consulta s'hagi formulat abans de produir-se el fet imposable o dins del termini per a la seva declaració i no s'hagin alterat les circumstàncies i els antecedents i altres dades que puguin contribuir a la formació del judici per part de l'Ajuntament.

3. No obstant això, el subjecte passiu que després d'haver formulat la seva consulta hagi complert les obligacions tributàries d'acord amb la resposta de l'òrgan competent, no incorrerà en responsabilitat, sense perjudici de l'exigència de les quotes, imports, recàrrecs i interessos de demora pertinents, sempre que reuneixi els requisits següents:

a) Que compregui tots els antecedents i les circumstàncies necessaris per a la formació del judici de l'Ajuntament.

b) Que aquells no s'hagin alterat posteriorment.

c) Que s'hagi formulat la consulta abans de produir-se el fet imposable o dintre del termini per a la seva declaració.

4. Els interessats no podran entaular cap recurs contra la resposta encara que puguin fer-ho posteriorment contra l'acte administratiu dictat d'acord amb els criteris manifestats a la consulta.

5. En els supòsits de consultes vinculants el termini màxim per contestar per escrit les consultes serà de sis mesos.

Article 80è. Notificacions

1. En els procediments de gestió, liquidació, comprovació, investigació i recaptació dels diferents tributs les notificacions es practicaran per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la recepció, així com de la data, la identitat de qui rep la notificació i el contingut de l'acte notificat. L'acreditació de la notificació efectuada s'incorporarà a l'expedient.

2. La notificació es practicarà en el domicili o lloc assenyalat a aquest efecte per l'interessat o el seu representat. Quan això no sigui possible, en qualsevol lloc adequat a aquesta finalitat i per qualsevol mitjà, de conformitat amb el que es disposa en el paràgraf anterior.

Quan la notificació es practiqui en el domicili de l'interessat o el seu representant, si no s'hi troba present aquest en el moment de lliurar-se la notificació, se'n podrà fer càrrec qualsevol persona que es trobi al domicili i faci constar la seva identitat.

3. Quan l'interessat o el seu representant refusin la notificació es faran constar a l'expedient corresponent les circumstàncies de l'intent de notificació, i es tindrà aquesta per efectuada a tots els efectes legals.

4. Quan no sigui possible realitzar la notificació a l'interessat o el seu representant per causes no imputables a l'Administració tributària municipal, i un cop intentat per dues vegades, es farà constar aquesta circumstància a l'expedient amb expressió de les circumstàncies dels intents de notificació. En aquests casos, se citarà l'interessat o el seu representant per ser notificats per compareixença, mitjançant anuncis que es publicaran, per una sola vegada per a cada interessat, en el Butlletí Oficial de la Província.

Aquestes notificacions es publicaran, així mateix, en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament. En la publicació en el BOP hi constarà la realització de les notificacions pendents amb indicació del subjecte passiu, obligat tributari o representant, procediment que les motiva, òrgan responsable de la seva tramitació i lloc i termini en què el destinatari d'aquestes haurà de comparèixer per ser notificat. En tot cas, la compareixença es produirà en el termini de deu dies, comptats des del següent al de la publicació de l'anunci en el BOP. Si transcorregut aquest termini no s'ha comparegut, la notificació s'entendrà produïda a tots els efectes legals des del dia següent al del venciment del termini assenyalat per comparèixer.

Article 81è. Devolucions d'ofici (devolucions d'ingressos deguts)

L'Administració municipal retornarà d'ofici les quantitats que siguin procedents d'acord amb la normativa específica de cada tribut. Si transcorregut el termini de sis mesos no s'ha ordenat el pagament de la devolució per causa imputable a l'Ajuntament, el contribuent tindrà dret a l'abonament de l'interès de demora previst a l'article 58.2.c) de la Llei general tributària sense necessitat d'efectuar cap requeriment a aquest efecte. Aquest interès s'acreditarà des de la finalització del termini de què disposa l'Ajuntament per adoptar la corresponent resolució fins a la data en què s'ordeni el pagament de la devolució.

Article 82è.

1. La col·laboració social en la gestió dels tributs es podrà instrumentar mitjançant acords de l'Ajuntament amb entitats, institucions i organismes representatius de sectors o interessos socials, laborals, empresarials i professionals. Aquesta col·laboració es podrà referir, entre altres aspectes, a campanyes d'informació i difusió, educació tributària, simplificació del compliment de les obligacions i deures tributaris, assistència en la realització de declaracions, règim d'estimació objectiva de bases tributàries i presentació telemàtica de declaracions, comunicacions i altres documents tributaris. Així mateix, es podrà dur a terme mitjançant la participació de les entitats, institucions i organismes anteriorment referits en la configuració dels principis inspiradors de les reformes tributàries.

2. En particular, l'Ajuntament podrà establir convenis de col·laboració amb entitats, institucions i organitzacions representatives dels subjectes passius de les taxes, amb la finalitat de simplificar el compliment de les obligacions formals i materials derivades d'aquelles, o els procediments de liquidació o recaptació.

3. Finalment l'Ajuntament podrà celebrar acords, pactes, convenis i contractes amb persones, tant de dret públic com de dret privat, sempre que no siguin contraris a l'ordenament jurídic ni tractin sobre matèries no susceptibles de transacció i tinguin per objecte satisfer l'interès públic que tinguin encomanat, amb l'abast, efectes i règim jurídic específic que prevegi en cada cas la norma que els reguli. Aquests actes poden tenir la consideració de finalitzadors dels procediments administratius o inserir-se en aquests amb caràcter previ, vinculant o no, a la resolució que els posi fi. Aquests instruments tindran com a contingut mínim la identificació de les parts intervinents, l'àmbit personal, funcional i territorial i el termini de vigència, i s'haurà de procedir a la seva publicació en funció de la seva naturalesa i els seus destinataris.

Secció 3a. Comprovació i investigació

Article 83è.

1. L'Administració comprovarà i investigará els fets, actes, situacions, activitats, explotacions i altres circumstàncies que integrin o condicionin el fet imposable.

2. La comprovació podrà abastar tots els actes, elements i valoracions consignats en les declaracions tributàries i podrà comprendre l'estimació de les bases imposables, utilitzant els mitjans als quals es refereix l'article 52 de la Llei general tributària.

3. La investigació afectarà el fet imposable que no hagi estat declarat pel subjecte passiu o que ho hagi estat parcialment. Igualment abastarà els fets imposables la liquidació dels quals l'hagi de realitzar el subjecte passiu.

Article 84è.

La comprovació i investigació tributària es realitzaran mitjançant l'examen de documents, llibres, fitxers, factures, justificants i assentaments de comptabilitat principal o auxiliar del subjecte passiu, així com per la inspecció de béns, elements, explotacions i qualsevol altre antecedent o informació que hagin de facilitar a l'Administració municipal o que siguin necessaris per a la determinació del tribut.

Article 85è.

1. D'acord amb la Llei general tributària, tota persona natural o jurídica, pública o privada, estarà obligada a proporcionar a l'Administració tributària tota classe de dades, informes o antecedents amb transcendència tributària, deduïts de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb altres persones. Els funcionaris públics, inclosos els professionals oficials, estaran obligats a col·laborar amb l'Administració tributària per subministrar tota classe d'informació amb la transcendència tributària de què disposin, llevat que sigui aplicable el secret del contingut de la correspondència i el secret de les dades que s'hagin subministrat a l'Administració per a una finalitat exclusivament estadística. L'obligació dels altres professionals de facilitar informació amb transcendència tributària no abastarà les dades privades no patrimonials que coneguin per raó de l'exercici de la seva activitat, la revelació dels quals atempti a l'honor o a la intimitat personal i familiar de les persones. Tampoc no abastarà aquelles dades confidencials dels seus clients les quals tinguin coneixement com a conseqüència de la prestació de serveis professionals d'assessorament i defensa.

2. El mateix deure correspon a les autoritats, qualsevol que sigui la seva naturalesa, els caps o encarregats de les oficines civils o militars de l'Estat i dels altres ens públics territorials, els organismes autònoms i societats estatals; les cambres i corporacions, col·legis i associacions professionals; les mutualitats de previsió social; les altres entitats públiques, incloses les gestores de la Seguretat Social i els qui, en general, exerceixin funcions públiques, els partits polítics, sindicats i associacions empresarials. Finalment, tindran la mateixa obligació els jutjats i tribunals, respectant, en tot cas, el secret de les diligències sumarians.

3. Les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària en l'exercici de les seves funcions, tenen caràcter reservat i només podran ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals té encarregada, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers llevat dels casos de col·laboració amb altres administracions públiques i altres previstos a l'article 113 de la Llei general tributària.

Secció 4a. La prova

Article 86è.

1. Tant en el procediment de gestió com en el de resolució de recursos, qui faci valer el seu dret haurà de provar els fets normalment constitutius d'aquest.

Aquesta obligació s'entén acomplerta si es designen de manera concreta els elements de prova en poder de l'Administració tributària municipal.

2. Les declaracions tributàries a què es refereix l'article 75 d'aquesta ordenança, se suposen certes i només podran rectificar-se per part del subjecte passiu, mitjançant la prova que en fer-les es va incórrer en error de fet.

3. La confessió dels subjectes passius versarà exclusivament sobre supòsits de fet. No serà vàlida quan es refereixi al resultat d'aplicar les corresponents normes legals.

4. Les presumpcions establertes per les lleis tributàries poden destruir-se per la prova en contrari, tret dels casos en què aquelles ho prohibeixin expressament.

Perquè les presumpcions no establertes per la Llei siguin admissibles com a mitjà de prova, és indispensable que entre el fet demostrat i aquell que es tracti de deduir hi hagi un enllaç precís i directe segons les regles del criteri humà.

5. L'Administració tributària municipal tindrà el dret a considerar com a titular de qualsevol bé, dret, empresa, servei, activitat, explotació o funció qui figuri com a tal en un registre fiscal o altres de caràcter públic, tret de prova en contrari.

CAPÍTOL II. Les liquidacions tributàries

Article 87è.

Les liquidacions seran provisionals o definitives.

Article 88è.

1. Tindran la consideració de definitives:

a) Les practicades després de la prèvia comprovació administrativa del fet imposable i de la seva valoració, hi hagi hagut o no liquidació provisional

b) Les que no hagin estat comprovades dintre del termini que s'assenyali a la llei de cada tribut, sense perjudici de la prescripció

2. En els altres casos, tindran caràcter de provisionals, siguin a compte, complementàries, caucionals, parcials o totals.

Article 89è.

1. L'Administració municipal no està obligada a ajustar les liquidacions a les dades consignades en les seves declaracions pels subjectes passius.

2. L'Ajuntament podrà dictar liquidacions provisionals d'ofici, en els termes que s'estableixen a l'article 123 de la Llei general tributària i en l'article següent d'aquesta ordenança, després d'efectuar, si s'escau, actuacions de comprovació abreujada.

3. Quan en una liquidació d'un tribut la base es determini en funció de les establertes per a altres tributs, aquella no serà definitiva fins que les altres no adquireixin fermesa.

4. L'augment de base tributària sobre la resultant de les declaracions haurà de notificar-se al subjecte passiu, amb expressió concreta dels fets i dels elements addicionals que la motivin, excepte quan la modificació provingui de revaloritzacions de caràcter general autoritzades per les lleis.

Article 90è.

1. L'Ajuntament podrà dictar liquidacions provisionals d'ofici, d'acord amb les dades consignades a les declaracions tributàries i els justificants d'aquestes presentats amb la declaració o requerits a aquest efecte. També ho podrà fer quan els elements de prova de què

disposi posin de manifest la realització del fet imposable, l'existència d'elements d'aquest que no hagin estat declarats o l'existència d'elements determinants de la quantia del deute tributari diferents als declarats. Així mateix, es dictaran liquidacions provisionals d'ofici quan, amb ocasió de la pràctica de devolucions tributàries, l'import de la devolució efectuada per l'Administració no coincideixi amb el sol·licitat pel subjecte passiu, sempre que hi concorrin les circumstàncies previstes en el primer cas o es disposi dels elements de prova a què es refereix el segon cas esmentat.

2. Per practicar aquestes liquidacions, l'Ajuntament podrà efectuar les actuacions de comprovació abreujada que siguin necessàries, sense que en cap cas no es puguin estendre a l'examen de la documentació comptable d'activitats empresarials o professionals. Malgrat això, en el supòsit de devolucions tributàries, el subjecte passiu haurà d'exhibir, si és requerit amb aquesta finalitat, els registres i documents establerts per les normes tributàries, a l'objecte que l'Ajuntament pugui constatar si les dades declarades coincideixen amb les que figuren en els registres i documents de referència.

3. Abans de dictar la liquidació es posarà de manifest l'expedient als interessats o els seus representants perquè, en un termini no inferior a deu dies ni superior a quinze, puguin al·legar i presentar els documents i justificants que estimin pertinents.

Article 91è. Liquidacions col·lectives

1. Podran ser objecte de padró o matrícula els tributs en què, per llur naturalesa, es produeixi continuïtat de fets impossibles.

2. Les altes es produiran bé per declaració del subjecte passiu, bé per l'acció investigadora de l'Ajuntament, o d'ofici, fent efecte des de la data en què, per disposició de l'ordenança del tribut, neixi l'obligació de contribuir, tret de la prescripció, i seran incorporades definitivament al padró o matrícula del període següent.

3. Les baixes hauran de ser formulades pels subjectes passius i un cop comprovades produiran la definitiva eliminació del padró amb efectes a partir del període següent a aquell en què hagin estat presentades, tret de les excepcions que s'estableixin en cada ordenança.

4. Els contribuents estaran obligats a informar l'Administració municipal dintre del termini establert en cada ordenança i, si no ho estableix en el d'un mes des que es produeixin, de tota modificació sobrevinguda que pugui originar alta, baixa o alteració al padró.

5. Els padrons o les matrícules se sotmetran cada exercici a l'aprovació de l'òrgan municipal competent, i un cop aprovada s'exposaran al públic perquè els legítimament interessats els examinin i reclamin durant un termini de trenta dies, comptats a partir de l'endemà de la publicació de l'anunci al Butlletí Oficial de la Província.

Article 92è. Notificacions de les liquidacions

1. Les liquidacions tributàries es notificaran als subjectes passius tot indicant:

a) Llurs elements essencials

b) Els mitjans d'impugnació que puguin ser exercits, amb indicació de terminis i òrgans en què hauran de ser interposats

c) El lloc, el termini i la forma en què s'hagi de satisfer el deute tributari

2. En els tributs de cobrament periòdic per rebut, un cop notificada la liquidació corresponent a l'alta en el respectiu registre, padró o matrícula, s'entendran notificades col·lectivament les successives liquidacions mitjançant la publicació dels edictes.

Article 93è.

Les liquidacions definitives, encara que no rectifiquin les provisionals, s'hauran d'acordar mitjançant un acte administratiu i s'hauran de notificar a l'interessat en forma reglamentària.

Les ordenances respectives podran determinar supòsits en què no sigui preceptiva la notificació expressa, sempre que l'Administració tributària municipal ho adverteixi per escrit al presentador de la declaració, documents o part d'alta.

Article 94è.

1. Les notificacions defectuoses faran efecte a partir de la data en què el subjecte passiu es doni expressament per notificat, interposi el recurs pertinent o efectui l'ingrés del deute tributari.

2. Faran efecte pel transcurs de sis mesos les notificacions practicades personalment als subjectes passius que, contenint el text íntegre de l'acte, hagin omès algun altre requisit, tret que s'hagi fet protesta formal dintre d'aquest termini en sol·licitud que l'Administració rectifiqui la deficiència.

TÍTOL III. RECAPTACIÓ

CAPÍTOL I. Recaptació en període voluntari

Article 95è.

1. La recaptació dels tributs podrà realitzar-se:

- a) En període voluntari
- b) Per via de constrenyiment

Article 96è. Pagament en període voluntari

El termini d'ingrés voluntari del deute tributari es comptarà des de:

- a) La notificació directa al subjecte passiu de la liquidació quan aquesta es practica individualment
- b) L'obertura del termini de recaptació quan es tracti de tributs de cobrament periòdic els quals són objecte de notificació col·lectiva.

Article 97è.

1. Els obligats al pagament faran efectius llurs deutes en període voluntari, dintre dels terminis següents:

A) Els deutes resultants de liquidacions practicades per l'Administració hauran de pagar-se:

a) Les notificades entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de notificació fins al dia 5 del mes següent o l'immediat hàbil posterior

b) Les notificades entre els dies 16 i últim de cada mes, des de la data de notificació fins al dia 20 del mes següent o l'immediat hàbil posterior

B) Les corresponents a tributs periòdics que són objecte de notificació col·lectiva, a la data establerta per l'Ajuntament en el calendari anual de cobrament, sempre en el termini mínim de dos mesos naturals. Els edictes de cobrament es publicaran d'acord amb el que estableix el Reglament general de recaptació.

C) Els deutes resultants de concerts s'ingressaran en els terminis determinats en aquests.

D) Els deutes no tributaris, en els terminis que determinin les normes o els acords en virtut dels quals s'exigeixin aquests deutes i, si no, en els terminis establerts en els apartats a) o b) d'aquest número.

2. Els deutes que s'hagin de satisfer mitjançant efectes timbrats, en el moment de la realització del fet imposable.

3. Els deutes liquidats pel propi subjecte passiu en les dates o els terminis que assenyalin les normes reguladores de cada tribut.

4. Els deutes no satisfets en període voluntari es faran efectius en via de constrenyiment.

5. Si s'ha concedit ajornament de pagament, hom s'atendrà al que estableix l'article 99.

6. Un cop transcorreguts els terminis d'ingrés en període voluntari sense haver fet efectiu el deute, es procedirà a la seva exacció per via de constrenyiment amb el recàrrec del 20 per 100 sobre l'import d'aquest, els costos generats i els interessos de demora que corresponguin.

Article 98è. Ingressos fora de termini sense requeriment previ

Els ingressos corresponents a declaracions liquidacions o autoliquidacions presentades fora de termini sense requeriment previ, així com les liquidacions derivades de declaracions presentades fora de termini sense requeriment previ, hauran de satisfer:

a) Si l'ingrés o la presentació de la declaració es realitza dins els tres mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'aplicarà un recàrrec del cinc per cent, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.

b) Si l'ingrés o la presentació de la declaració es realitza dins els sis mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'aplicarà un recàrrec del deu per cent, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.

c) Si l'ingrés o la presentació de la declaració es realitza dins els dotze mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'aplicarà un recàrrec del quinze per cent, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.

d) Si l'ingrés o la presentació de la declaració es realitza passats aquests dotze mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'aplicarà un recàrrec del vint per cent, amb exclusió de les sancions però no dels interessos de demora.

Aquests recàrrecs seran compatibles quan no s'efectuï l'ingrés al temps de la presentació de la declaració, liquidació o autoliquidació amb el recàrrec de constrenyiment previst a l'article 127 de la Llei general tributària.

Article 99è. Ajornament i/o fraccionament

1. En els casos i forma que determini el Reglament general de recaptació, l'Administració municipal podrà ajornar o fraccionar el pagament dels deutes tributaris, sempre que la situació econòmicofinancera del deutor li impedeixi, transitòriament, atendre'n el pagament en el corresponent termini.

Com a norma general, els terminis màxims de fraccionament seran els següents:

- a) Deutes d'import inferior a 1.500 euros, fins a 18 mesos
- b) Deutes d'import superior a 1.500 euros i inferiors a 5.000 euros, fins a 36 mesos
- c) Deutes d'import superior a 5.000 euros, fins a 60 mesos, sempre que les quotes mensuals resultants no siguin inferiors a 100 euros.

Excepcionalment, es podran concedir fraccionaments per terminis superiors als indicats anteriorment mitjançant acord municipal justificatiu.

2. L'ajornament o fraccionament del deute podrà tenir lloc, després de la sol·licitud prèvia de l'interessat, tant en període voluntari com en període executiu.

No s'atorgaran ajornaments o fraccionaments als contribuents que tinguin qualsevol deute pendent de pagament en via executiva, llevat que existeixi un procediment d'ajornament o fraccionament sobre aquest deute amb totes les garanties legals i no hagi estat objecte d'incompliment. En cas de sol·licitud d'ajornament o fraccionament en període voluntari, s'haurà d'efectuar el pagament del primer termini dins d'aquest període voluntari de pagament, amb independència de que estigui o no aprovada la resolució del mateix.

3. Les quantitats ajornades, exclòs el recàrrec de constrenyiment, acreditaran interessos de demora.

4. Les sol·licituds d'ajornament dels deutes que es trobin en període voluntari de pagament s'hauran de presentar dins dels terminis establerts per a l'ingrés. Si es troben en període executiu, les sol·licituds es podran presentar en qualsevol moment anterior a l'acord d'alienació dels béns embargats.

Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament hauran de contenir, a més de les dades d'identificació del sol·licitant, la identificació dels deutes, causes que motiven la sol·licitud d'ajornament, terminis i condicions que se sol·licitin i garantia que s'ofereix.

A les sol·licituds d'ajornament s'haurà d'acompanyar el compromís irrevocable d'aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca.

Si se sol·licita l'admissió de garantia que no consisteixi en aquest aval s'haurà d'aportar la documentació següent:

- a) Declaració responsable i informe justificatiu de la impossibilitat d'obtenir aquest aval, on constin les gestions efectuades amb aquesta finalitat degudament documentades
- b) Valoració dels béns oferts en garantia, efectuada per empreses o professionals especialitzats i independents
- c) Balanç i compte de resultats de l'últim exercici i informe d'auditoria, si existeix

Si se sol·licita exempció total o parcial de garantia, la documentació a aportar serà:

- a) Declaració responsable manifestant mancar de béns o no posseir-ne altres que els oferts en garantia
- b) Balanç i compte de resultats dels tres últims anys i informe d'auditoria si existeix
- c) Pla de viabilitat i qualsevol altra informació amb transcendència economicofinancera patrimonial que s'estimi pertinent i que justifiqui la possibilitat de complir l'ajornament sol·licitat.

Quan la sol·licitud es presenti en període voluntari de pagament, si en finalitzar aquest termini està pendent de resolució, no s'expedirà certificació de descobert o providència de constrenyiment. Si s'ha presentat en període executiu, sense perjudici de la no suspensió del procediment, es podran paraitzar les actuacions d'alienació dels béns embargats fins a la resolució de l'ajornament.

Si la sol·licitud no reuneix els requisits o no s'acompanyen els documents esmentats, l'òrgan competent per a la tramitació requerirà al sol·licitant perquè, en un termini de deu dies, esmeni la falta o companyi els documents, amb indicació que si no es fa així se'l tindrà per desistit de la seva sol·licitud i aquesta s'arxivarà sense més tràmits. Si la sol·licitud s'ha presentat dins del termini voluntari d'ingrés s'advertirà a més que si dins del termini d'ingrés no s'ha fet el pagament o aportat els documents assenyalats, el deute s'exigirà per via de constrenyiment.

5. Els deutes ajornats s'hauran de garantir en els termes previstos a la normativa recaptatòria. No s'exigirà constitució de garantia quan l'import del principal de l'expedient sigui inferior a 18.000 euros i els terminis proposats són inferiors a 60 mesos.

Com a regla general s'haurà d'oferir garantia en forma d'aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca, acompanyant a la sol·licitud el corresponent compromís exprés i irrevocable de l'entitat de formalitzar l'aval necessari si es concedeix l'ajornament.

Quan es justifiqui que no és possible obtenir aquest aval, o que amb això es compromet seriosament la viabilitat d'una empresa, es podrà admetre alguna de les següents garanties:

- a) Hipoteca immobiliària
- b) Hipoteca mobiliària
- c) Penyora amb o sense desplaçament
- d) Fiança personal i solidària
- e) Qualsevol altra que s'estimi suficient

La garantia haurà de cobrir l'import del principal del deute i dels interessos de demora que acrediti l'ajornament, més un 25% de la suma d'ambdues partides; haurà de ser per un termini

que excedeixi almenys en sis mesos al venciment del termini o terminis garantits i s'haurà de formalitzar en el termini dels 30 dies següents al de la notificació de l'acord de la concessió, que estarà condicionat a la seva presentació. Transcorregut aquest termini sense formalitzar la garantia quedarà sense efectes l'acord de concessió i s'exigirà per via de constrenyiment el deute amb el recàrrec i interessos si ha finalitzat el període voluntari de pagament. Si l'ajornament s'ha sol·licitat en període executiu, es continuarà el procediment de constrenyiment.

No serà necessari aportar compromís d'aval bancari en els següents supòsits:

a) Deutes en període voluntari de pagament:

1.- Impost sobre béns:

1.1.- En el cas d'altres, quan se sol·liciti un fraccionament en dos terminis, coincidint amb els atorgats respecte al padró.

1.2.- En el cas d'endarreriments es podrà concedir un ajornament de dos mesos per cada exercici liquidat correlatiu.

2.- Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana: quan es tracti d'adquisicions per causa de mort, les liquidacions siguin inferiors a 1.803,04 euros i el període de fraccionament o ajornament que se sol·liciti no excedeixi de tres mesos.

3.- Taxa de cementiri municipal: Quan se sol·liciti ajornament o fraccionament per un període inferior a tres mesos.

4.- Impost sobre construccions, instal·lacions i obres: es podrà concedir ajornament fins a l'inici de l'obra.

5.- Quotes d'urbanització: en tant sigui vigent l'afecció real.

b) Deutes en període executiu:

Quan l'import total acumulat del deute sigui inferior a 901,52 euros.

En aquests casos, la sol·licitud es farà en les oficines d'atenció al públic de l'Ajuntament i se signarà un acta de compareixença, on es determini el deute, els terminis i les quanties a abonar. Les resolucions dels fraccionaments i/o ajornaments sol·licitats s'aprovaran mensualment.

6. Quan el deutor estigui mancat de mitjans suficients per garantir el deute i l'execució del seu patrimoni pugui afectar el manteniment de la capacitat productiva i del nivell d'ús de l'activitat econòmica o pugui produir deterioracions greus en els interessos de la hisenda municipal, es podrà dispensar totalment o parcialment la prestació de garanties.

7. Si la resolució de la sol·licitud d'ajornament és denegatòria d'aquest i la sol·licitud s'ha presentat en període voluntari, s'haurà d'advertir al sol·licitant que el deute s'haurà de pagar abans de la finalització del període reglamentari de pagament, si aquest no ha transcorregut, o en els terminis de l'article 108 del Reglament general de recaptació i 108.5 d'aquesta ordenança, juntament amb els interessos acreditats fins a la data de la resolució, si ha transcorregut el termini. Si la sol·licitud s'ha presentat en període executiu, s'advertirà al sol·licitant que continua el procediment de constrenyiment.

La resolució de l'ajornament haurà d'adoptar-se en el termini de set mesos a comptar des del dia en què la sol·licitud d'ajornament va tenir entrada en el registre de l'Ajuntament. Transcorregut aquest termini es podrà entendre desestimada per silenci administratiu.

8. En cas d'ajornament de pagament, si arribat el venciment del termini concedit no s'ha efectuat el pagament, si la sol·licitud es va presentar en període voluntari de pagament, s'exigirà per via de constrenyiment el deute ajornat i els interessos acreditats, amb el recàrrec corresponent. Si no s'efectua el pagament es procedirà a executar la garantia i en cas d'inexistència o insuficiència d'aquesta se seguirà el procediment de constrenyiment per a la realització del dèbit pendent. Si la sol·licitud va tenir lloc en període executiu, es procedirà a executar la garantia, i en cas d'inexistència o insuficiència d'aquesta es prosseguirà el procediment de constrenyiment.

En cas de fraccionament de pagament, si arribat el venciment de qualsevol dels terminis no s'ha efectuat el pagament, si el fraccionament va ser sol·licitat en període voluntari, per la fracció no pagada i els seus interessos s'expedirà provisió de constrenyiment i s'exigirà per la via de constrenyiment, amb el recàrrec corresponent. Si no es paga aquest deute en els terminis de pagament en període executiu, es consideraran vençudes les fraccions pendents, que s'exigiran pel procediment de constrenyiment, amb execució de la garantia i altres mitjans d'execució forçosa. Si el fraccionament es va sol·licitar en període executiu serà procedent el procediment de constrenyiment per a l'exacció de la totalitat del deute fraccionat pendent de pagament. Si existeix garantia es procedirà en primer lloc a la seva execució.

Article 100è.

1. El pagament dels deutes s'haurà de realitzar en efectiu o mitjançant l'ús d'efectes timbrats segons disposi l'ordenança de cada tribut. Si no hi ha disposició, el pagament s'haurà de fer en efectiu.

2. El pagament en efectiu es podrà realitzar mitjançant:

- a) Diners de curs legal
- b) Xec
- c) Transferència
- d) Gir postal
- e) Qualsevol altre que autoritzi l'Ajuntament

3. Diners de curs legal: Tots els deutes que s'hagin de satisfer en efectiu es podran pagar amb diners de curs legal sigui quin sigui l'òrgan que hagi de percebre el pagament, el període de captació en què s'efectuï i la quantia del deute.

4. Xecs: Els contribuents podran utilitzar xecs bancaris o de caixes d'estalvi per ingressar en efectiu a la Caixa de l'Ajuntament. L'import del xec es podrà contraure a un dèbit o podrà comprendre diversos ingressos que s'efectuïn de forma simultània.

Els xecs que s'expedeixin amb aquesta finalitat hauran de reunir, a més dels requisits generals exigits per la legislació mercantil, els següents:

- a) Ser nominatius a favor de l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat, per un import igual al deute o als deutes que s'hi satisfacin.
- b) Nom o raó social del lliurador, que s'expressarà sota de la signatura, amb total claredat.

El lliurament del xec alliberarà el deutor per l'import satisfet, quan es faci efectiu. En aquest cas tindrà efectes des de la data en què hagi tingut entrada a la Caixa.

5. Transferència bancària: L'ordre de la transferència serà per import igual al del deute; caldrà expressar-hi el concepte tributari concret a què correspongui l'ingrés i que contingui el detall pertinent quan l'ingrés es refereixi i s'hagi d'aplicar a diversos conceptes. Simultàniament a l'ordre de transferència els contribuents cursaran a l'òrgan recaptador les declaracions a què correspongui aquest i les cèdules de notificació indicant-hi la data de la transferència, el seu import, i el banc o la caixa d'estalvis utilitzat a l'operació. Els ingressos s'entendran efectuats en la data en què tinguin entrada als comptes municipals.

6. Gir postal: Els contribuents, en imposar el gir, cursaran, alhora, l'exemplar de la declaració o notificació, segons els casos, a l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat, tot consignant en l'esmentat exemplar l'oficina de correus o l'estafeta en què s'hagi imposat el gir, la data d'imposició i el número que aquella li ha assignat. Els ingressos per aquest mitjà s'entendran a tots els efectes realitzats el dia en què s'hagi imposat el gir.

Article 101è.

El pagament dels tributs periòdics que són objecte de notificació col·lectiva es podran realitzar mitjançant la domiciliació en establiments bancaris o caixes d'estalvi i s'ajustaran a les condicions següents:

a) Sol·licitud a l'Ajuntament

b) Les domiciliacions de pagament tindran validesa per temps indefinit i els subjectes passius les poden anul·lar en qualsevol moment. També es podran traslladar a altres establiments, tot informant-ne l'Ajuntament dintre del termini a què es refereix el següent apartat.

c) L'Ajuntament establirà, en cada moment, la data límit per a l'admissió de sol·licituds de domiciliació i trasllat i el període a partir del qual faran efecte. Amb caràcter general les domiciliacions tindran efecte per a l'exercici següent a aquell en què s'efectuïn.

Article 102è.

1. Qui pagui un deute conforme a allò disposat al reglament general de recaptació tindrà dret que se li lliuri un justificant del pagament realitzat. Els justificants del pagament en efectiu seran:

a) Els rebuts

b) Les cartes de pagament

c) Els justificants degudament diligenciats pels bancs i les caixes d'estalvi autoritzats

d) Els efectes timbrats

e) Qualsevol altre document al qual l'Ajuntament atorgui expressament el caràcter de justificant de pagament

f) Les certificacions de qualsevol dels anteriors

2. El pagament dels deutes tributaris només es justificarà mitjançant l'exhibició del document que sigui procedent d'entre els esmentats anteriorment.

3. Els justificants de pagament en efectiu hauran d'indicar, almenys, les circumstàncies següents:

- Nom i cognoms, raó social o denominació del deutor
- Domicili
- Concepte tributari i període a què es refereix
- Quantitat
- Data de cobrament
- Òrgan que ho expedeix

Article 103è.

1. Els deutes tributaris es presumeixen autònoms.
2. En els casos d'execució forçosa en què s'hagin acumulat diversos deutes d'un mateix subjecte passiu i no es puguin satisfer totalment, l'Ajuntament aplicarà el pagament al crèdit més antic, determinant-ne l'antiguitat d'acord amb la data en què va ser exigible.
3. El cobrament d'un deute de venciment posterior no extingeix el dret de la hisenda municipal a percebre els anteriors en descobert.

Article 104è.

Els obligats al pagament podran consignar en efectiu l'import del deute i les costes a la caixa general de dipòsits o les seves sucursals quan s'interposin les reclamacions o recursos procedents o quan l'entitat que hagi de rebre el pagament no l'hagi admès, indegudament, o no pugui fer-ho per causa de força major. En el primer cas, la consignació tindrà efectes suspensius de l'executorietat de l'acte impugnat des de la data en què s'hagi efectuat si s'efectua d'acord amb les normes que regulen els recursos i reclamacions a nivell estatal. En el segon cas, la consignació tindrà efectes alliberadors del pagament des de la data en què s'hagi efectuat quan es consignï la totalitat del deute i es comuniqui a l'òrgan de recaptació.

CAPÍTOL II. Recaptació en període executiu

Secció 1a. Drets i garanties del contribuent en el procediment de recaptació

Article 105è. Suspensió de l'ingrés

El contribuent té dret, amb ocasió de la interposició del recurs de reposició o qualsevol altre, que se suspengui l'ingrés del deute tributari, sempre que aportï les garanties exigides per la normativa vigent, llevat que sigui procedent la suspensió sense garantia. Quan interposi recurs contenciós administratiu, la suspensió acordada en via administrativa es mantindrà, sempre que existeixi garantia suficient, fins que l'òrgan judicial competent adopti la decisió que correspongui en relació a aquesta suspensió.

Article 106è. Procediment de constrenyiment

L'Administració tributària municipal no podrà procedir a l'alienació dels béns i drets embargats en el curs del procediment de constrenyiment fins que l'acte de liquidació del deute tributari executat sigui ferm, llevat dels supòsits de força major, béns peribles, béns en els quals existeixi un risc de pèrdua imminent de valor o quan el contribuent sol·liciti de forma expressa la seva alienació.

Article 107è. Derivació formal i abast de la responsabilitat

La derivació de l'acció administrativa per exigir el pagament del deute tributari al responsable requerirà la notificació al aquest de l'acte en què, després de l'audiència prèvia a l'interessat, es declari la responsabilitat i se'n determini l'abast.

Secció 2a. Disposicions generals

Article 108è.

1. El període executiu s'inicia , per a les liquidacions prèviament notificades, no ingressades al seu venciment, el dia següent al venciment del termini d'ingrés en període voluntari. En cas de deutes ingressats mitjançant autoliquidació, quan aquesta s'hagi presentat en el termini sense realitzar l'ingrés corresponent, el període executiu s'iniciarà el dia següent al venciment del termini d'ingrés en període voluntari. Si les autoliquidacions es presenten fora de termini sense realitzar l'ingrés, el període executiu s'inicia quan es presenten. En aquest últim cas, el recàrrec de constrenyiment previst en el paràgraf següent serà compatible amb els recàrrecs que l'article 61 de la Llei general tributària i 98 d'aquesta ordenança preveuen per als ingressos corresponents a declaracions liquidacions o autoliquidacions presentades fora de termini sense requeriment previ.

2. L'inici del període executiu determina l'acreditament d'un recàrrec del 20% de l'import del deute no ingressat i dels interessos de demora corresponents a aquest. Aquest recàrrec serà del 10 % quan el deute tributari no ingressat se satisfaci abans que hagi estat notificada al deutor la provisió de constrenyiment i no s'exigiran els interessos de demora acreditats des de l'inici del període executiu.

3. Iniciat el període executiu, l'Ajuntament efectuarà la recaptació dels deutes pel procediment de constrenyiment sobre el patrimoni de l'obligat al pagament.

4. El procediment de constrenyiment s'iniciarà mitjançant provisió notificada al deutor, en la qual s'identificarà el deute pendent i se'l requerirà perquè n'efectui el seu pagament amb el recàrrec corresponent. Si el deutor no fa el pagament dins del termini establert en el paràgraf següent, es procedirà a l'embargament dels seus béns, advertint-ho així a la provisió de constrenyiment.

5. Els terminis per realitzar l'ingrés dels deutes en el procediment de constrenyiment són, quan es tracta de deutes notificats entre els dies 1 i 15 de cada mes, fins al dia 20 d'aquest mes o l'immediat hàbil posterior i si els deutes es notifiquen entre els dies 16 i últim de cada mes fins al dia 5 del mes següent o l'immediat hàbil posterior.

6. La provisió anterior és el títol suficient que inicia el procediment de constrenyiment i té la mateixa força executiva que la sentència judicial per procedir contra els béns o drets dels obligats al pagament.

7. El deutor haurà de satisfer les costes del procediment de constrenyiment.

Article 109è.

1. Contra la procedència de la via de constrenyiment només seran admissibles els següents motius d'oposició:

- a) Pagament
- b) Prescripció
- c) Ajornament
- d) Manca de notificació de la liquidació o anul·lació o suspensió de l'aquesta.

2. La falta de notificació de la providència de constrenyiment serà motiu d'impugnació dels actes que es produeixin en el curs del procediment de constrenyiment.

Article 110è.

El procediment de constrenyiment no té establert un termini màxim de resolució i les seves actuacions es podran estendre fins al termini de prescripció de l'acció per al cobrament.

Article 111è.

1. El procediment de constrenyiment se suspendrà en la forma i amb els requisits previstos a l'article 64 d'aquesta ordenança, que regula el recurs de reposició. Quan el deute estigui dins d'un procediment de constrenyiment la garantia haurà de cobrir, a més del principal del deute, un 25% per recàrrec de constrenyiment, interessos i costes que es puguin acreditar.

2. Se suspendrà immediatament el procediment de constrenyiment, sense necessitat de prestar garantia, quan l'interessat demostrï que s'ha produït en el seu perjudici error material, aritmètic o de fet en la determinació del deute, o bé que aquest deute ha estat ingressat, condonat, ajornat o suspès.

Article 112è. Mesures cautelars

1. Per assegurar el cobrament del deute tributari l'Ajuntament podrà adoptar mesures cautelars de caràcter provisional quan existeixin indicis racionals que, altrament, aquest cobrament es veuria frustrat o greument dificultat.

2. Aquestes mesures hauran de ser proporcionals al dany que es pretengui evitar. En cap cas no s'adoptaran mesures que puguin produir un perjudici de difícil o impossible reparació.

Les mesures cautelars podran consistir en:

a) retencions del pagament de devolucions tributàries, que hauran de ser notificades a l'interessat juntament amb l'acord de devolució

b) embargament preventiu de béns o drets, que s'assegurarà mitjançant la seva anotació en els registres públics corresponents o mitjançant el dipòsit dels béns mobles embargats

c) qualsevol altra legalment prevista

3. Quan el deute tributari no es trobi liquidat però s'hagi acreditat i hagi transcorregut el termini reglamentari per al pagament del tribut, per adoptar les mesures cautelars l'Administració tributària haurà de requerir autorització del jutge d'instrucció del domicili del deutor.

4. Les mesures cautelars s'hauran d'aixecar, encara que no hagi estat pagat el deute tributari, si desapareixen les circumstàncies que van justificar-ne l'adopció o si, a sol·licitud de l'interessat, se n'acorda la substitució per una altra garantia que s'estimi suficient. Aquestes mesures es podran convertir en definitives dins del procediment de constrenyiment. Si no és així, s'aixecaran d'ofici, sense que es puguin prorrogar més enllà del termini de sis mesos des de la seva adopció.

5. Es podrà acordar l'embargament preventiu de diner i mercaderies en quantia suficient per assegurar el pagament del deute tributari que correspongui exigir per activitats lucratives exercides sense establiment i que no hagin estat declarades. També es podran intervenir els ingressos dels espectacles públics que no hagin estat declarats a l'Administració municipal.

Article 113è. Concurrència de procediments

1. El procediment de constrenyiment, que és exclusivament administratiu, no és acumulable als judicials ni a altres procediments d'execució.

2. Sense perjudici del respecte a l'ordre de prelación que, per al cobrament dels crèdits, estableix la llei en atenció a la seva naturalesa, en el cas de concurrència del procediment de constrenyiment amb altres procediments d'execució, ja siguin singulars o universals, judicials o no judicials, la preferència per a l'execució dels béns travats en el procediment es determinarà d'acord amb les regles següents:

a) quan concorri amb altres procediments singulars d'execució, el procediment de constrenyiment serà preferent quan l'embargament efectuat en el curs d'aquest sigui el més antic.

b) en els supòsits de concurrència del procediment de constrenyiment amb altres processos o procediments concursals o universals d'execució, el procediment de constrenyiment tindrà preferència per a l'execució dels béns o drets que hagin estat objecte d'embargament en el curs d'aquest, sempre que aquest embargament s'hagi efectuat amb anterioritat a la data d'inici del procés concursals.

En els procediments administratius s'atindrà a la data de la diligència d'embargament del bé. En els procediments d'execució o concursals universals s'atindrà a la data de la providència d'admissió en els supòsits de quitació i espera i suspensió de pagaments, a la de l'acte de declaració en els processos de concurs de creditors i fallides i a la de la resolució amb la qual s'inicia el procediment en els altres casos.

3. El caràcter privilegiat dels crèdits tributaris atorga a l'Ajuntament el dret d'abstenció en els processos concursals. Malgrat això, podrà subscriure acords o convenis concertats en el curs dels processos concursals, que hauran de ser autoritzats per l'òrgan competent.

Secció 3a. Embargament de béns

Article 114è. Provisió d'embargament

1. Si transcorregut el termini assenyalat en l'article 108.5 d'aquesta ordenança no s'ha fet l'ingrés requerit els òrgans de recaptació dictaran provisió ordenant l'embargament de béns i drets en quantitat suficient, segons el su parer, per cobrir l'import del crèdit perseguit i el recàrrec, interessos i costes que amb posterioritat al primitiu acte administratiu s'hagin causat o es causin.

2. Podran acumular-se per seguir un mateix procediment d'embargament els deutes d'un mateix deutor que estiguin en via de constrenyiment. Quan les necessitats del procediment ho exigeixin es procedirà a la segregació dels deutes acumulats.

Article 115è.

Si el deute està garantit mitjançant aval, penyora, hipoteca o qualsevol altra garantia, es procedirà, en primer lloc, a executar-la, cosa que es farà per part dels òrgans de recaptació i pel procediment administratiu de constrenyiment.

Article 116è. Ordre d'embargament

1. L'embargament s'efectuarà sobre els béns del deutor en quantia suficient per cobrir l'import del deute tributari, els interessos que s'hagin acreditat o s'acreditin fins a la data d'ingrés del deute i les costes del procediment, respectant sempre el principi de proporcionalitat.

2. En l'embargament s'haurà d'observar l'ordre següent:

- a) Diners en efectiu o en comptes obertes en entitats de crèdit
- b) Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a l'acte o a curt termini
- c) Sous, salaris i pensions
- d) Béns immobles
- e) Establiments mercantils o industrials
- f) Metalls preciosos, pedres fines, joieria, orfebreria i antiguitats
- g) Fruits i rendes de tota espècie
- h) Béns mobles o semovents
- i) Crèdits, drets i valors realitzables a llarg termini

A aquests efectes s'entendrà que un crèdit, efecte, valor o dret és realitzable a curt termini quan, en circumstàncies normals i segons el paper de l'òrgan de recaptació, pot ser realitzat en un termini no superior a tres mesos. La resta s'entendran realitzables a llarg termini.

3. Seguint aquest ordre, s'embargaran successivament els béns o drets coneguts en aquest moment per l'Administració tributària fins que es presumeixi cobert el deute; es deixaran per a l'últim lloc els béns per a la trava dels quals sigui necessària l'entrada en el domicili del deutor.

A sol·licitud del deutor es podrà alterar l'ordre d'embargament si els béns que assenyalen garanteixen, amb la mateixa eficàcia i rapidesa, el cobrament del deute que els que preferentment hagin de ser travats i no es causi perjudici a tercers.

4. No s'embargaran els béns o drets declarats inembargables amb caràcter general per les lleis ni aquells la realització dels quals es presumeixi que resultaria producte insuficient per a la cobertura del cost d'aquesta realització.

5. Els embargaments es faran d'acord amb el que es disposa en els articles 119 a 135 del Reglament general de recaptació.

6. En cas d'embargament de diners en comptes oberts en entitats de dipòsit, si el diner es troba dipositat en comptes a nom de diversos titulars, només s'embargarà la part corresponent al titular deutor a l'hisenda municipal. A aquest efecte, si els comptes són de titularitat indistinta amb solidaritat activa enfront del dipositari o titularitat conjunta mancomunada, el saldo es presumirà dividit en parts iguals entre els titulars del compte, llevat que es provi una titularitat

material diferent. Si el dipòsit està constituït en comptes a termini, l'embargament s'efectuarà de forma immediata i l'ingrés de les quantitats retingudes tindrà lloc en el termini de 20 dies naturals des de la data de l'embargament, com és el cas general, o bé el dia següent al final del termini si és posterior.

Quan en el compte afectat per l'embargament s'efectuï habitualment el cobrament de sous, salaris o pensions, s'hauran de respectar les limitacions establertes en l'article 607 de la Llei d'enjudiciament civil respecte de l'import d'aquest compte corresponent a sous, salaris i pensions de què es tracti, considerant com a tal l'últim import ingressat en l'esmentat compte per aquest concepte.

7. L'embargament de sous, salaris i pensions es farà tenint en compte les limitacions establertes en els articles anteriorment esmentats.

8. En cas d'embargament de béns immobles, s'haurà de prendre anotació preventiva de l'embargament en el Registre de la propietat que correspongui. Si el registrador denega aquesta anotació perquè els béns es troben inscrits a nom d'un tercer i s'està en el cas de la hipoteca legal tàcita de l'article 73 de la Llei general tributària, l'Ajuntament requerirà el titular registral dels immobles perquè faci el pagament en els terminis de pagament en període voluntari previstos a l'article 20 del Reglament general de recaptació. Si no el fa, es dictarà providència d'embargament contra el titular del bé i se seguirà el procediment enfront d'aquest.

9. L'embargament d'establiments mercantils i industrials s'haurà d'anotar en el registre d'hipoteca mobiliària i penyora sense desplaçament i es podran acordar una sèrie de mesures que són el precinte del local fins a l'alienació dels béns embargats, el nomenament d'un funcionari que intervingui la gestió, continuant en aquesta el titular del negoci i, excepcionalment, quan en cas de no fer-ho es prevegin perjudicis d'impossible o difícil reparació per a la solvència del deutor i ho permeti el tipus de negoci, després de l'audiència prèvia del titular del negoci o de l'òrgan d'administració de l'entitat, el nomenament d'un dipositarí amb funcions d'administrador en la forma prevista en el Reglament general de recaptació.

10. En cas d'embargament de vehicles l'Ajuntament, en el moment de notificar l'embargament requerirà el deutor perquè en un termini de cinc dies el posi a disposició dels òrgans de recaptació, amb la seva documentació i claus. En cas de no fer-ho, es donarà ordre a les autoritats que tinguin al seu càrrec la vigilància de la circulació i les altres que siguin procedents per a la captura, dipòsit i precinte del vehicle i perquè n'impedeixin la transmissió en perjudici dels drets de l'Ajuntament.

Article 117è.

1. Els òrgans de recaptació podran comprovar i investigar l'existència i situació dels béns o drets de l'obligat al pagament d'un deute tributari, per assegurar o efectuar el seu cobrament i ostentaran amb aquesta finalitat les facultats d'examen de llibres i documents, requeriments d'informació i altres previstes amb caràcter general a la Llei general tributària.

2. L'obligat tributari haurà de manifestar, quan l'Administració tributària li ho requereixi, béns o drets integrants del seu patrimoni en quantia suficient per cobrir l'import del deute tributari. Si l'obligat no compleix les resolucions o requeriments dictats a aquest efecte pels òrgans de recaptació, aquests podran procedir, després de l'advertiment previ, a l'execució subsidiària d'aquests, mitjançant acord de l'òrgan competent.

3. Quan en exercici d'aquestes facultats o en el desenvolupament del procediment de constrenyiment sigui necessari entrar en el domicili de l'afectat o efectuar-hi escorcolls, l'Administració tributària haurà d'obtenir el consentiment d'aquest o, si hi manca, l'oportuna autorització judicial.

Article 118è.

1. Cada actuació d'embargament es documentarà en diligència, la qual es notificarà a la persona amb qui s'entengui feta aquesta actuació. Fet l'embargament, es notificarà al deutor i, si s'escau, al tercer titular, posseïdor o dipositari dels béns, si no s'han realitzat amb ells les actuacions. També es notificarà al cònjuge del deutor quan siguin de guanys els béns embargats o si es tracta de separació de béns, quan el bé embargat sigui l'immoble que tingui el caràcter de domicili familiar; i als cotitulars dels béns. A més, en el cas d'embargament d'immobles s'haurà de notificar també als creditors hipotecaris.

2. Si els béns embargats són inscribibles en un registre públic, l'Administració municipal tindrà dret que es practiqui anotació preventiva d'embargament en el registre corresponent, en virtut de manament expedit per l'òrgan competent, amb el mateix valor que si es tractés de manament judicial d'embargament. L'anotació preventiva practicada d'aquesta manera no alterarà la prelación que per al cobrament dels crèdits tributaris estableix l'article 71 de la Llei general tributària.

Article 119è.

Dins les actuacions del procediment de constrenyiment i en la forma establerta reglamentàriament, els òrgans de recaptació podran designar un dipositari, que estarà obligat a custodiar i conservar els béns embargats i retornar-los quan així se li requereixi. En els supòsits d'embargament d'establiments mercantils i industrials i embargament de productes o rendes obtinguts per empreses o activitats comercials, industrials i agrícoles, el dipositari tindrà, a més de les funcions assenyalades anteriorment, les de gestió de béns i negocis. En cas d'incompliment de les seves funcions, el dipositari incorrerà en responsabilitat civil o penal i serà responsable del deute fins al límit de l'import aixecat quan col·labori o consenti en l'aixecament dels béns embargats.

Article 120è. Terceries

1. Quan un tercer pretengui l'aixecament de l'embargament per entendre que li pertany el domini dels béns o drets embargats o quan consideri que té dret a ser reintegrat del seu crèdit amb preferència a l'Administració municipal, haurà de formular terceria davant l'òrgan administratiu competent.

2. La terceria de domini no podrà ser admesa un cop atorgada l'escriptura, de consumada la venda o de l'adjudicació del bé a l'Estat o altre ens creditor i la seva interposició suspendrà el procediment de constrenyiment pel que fa al bé embargat. Si la terceria és de millor dret no s'admetrà després d'haver-se percebut el preu de la venda i després de la seva interposició prosseguirà el procediment fins a la realització dels béns i el producte obtingut es dipositarà fins que es resolgui sobre aquesta.

3. La reclamació en via administrativa és requisit previ per a l'exercici de l'acció de terceria davant els jutjats i tribunals civils.

4. La reclamació de terceria s'haurà de resoldre en el termini màxim de tres mesos des de la seva entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació. Si en aquest termini no es notifica la resolució, es podrà considerar desestimada la reclamació a l'efecte de formular la corresponent demanda judicial. La demanda judicial s'haurà d'interposar en el termini de quinze dies des de la notificació de la resolució o des que s'hagi d'entendre desestimada de forma presumpta. Si transcorreguts deu dies des de la finalització d'aquest termini no es justifica documentalment la interposició de la demanda judicial, es prosseguiran els tràmits del procediment de constrenyiment que havien quedat suspesos.

Secció 3a. Alienació del béns embargats

Article 121è.

1. Prèviament a l'alienació, els òrgans de recaptació procediran a la valoració dels béns embargats, amb referència a preus de mercat i d'acord amb els criteris habituals de valoració. Quan, segons el parer d'aquests òrgans, es requereixin coneixements especials, la valoració la podran realitzar altres serveis tècnics de l'Ajuntament o serveis externs especialitzats.

2. Aquesta valoració serà notificada al deutor, qui en cas de discrepància podrà presentar valoració contradictòria d'acord amb el procediment establert a l'article 139 del Reglament general de recaptació.

3. L'import de la valoració servirà com a tipus per a la subhasta o concurs, descomptant d'aquest l'import de les càrregues o gravàmens anteriors i preferents al dret de l'Ajuntament si n'hi ha, que quedaran subsistents sense aplicar-se a la seva extinció el preu de la rematada. Si l'import de les càrregues excedeix del valor del bé, servirà com a tipus per a la subhasta o concurs l'import dels debits i costes si no excedeixen del valor del bé o el valor del bé en cas contrari, quedant també subsistents les càrregues i gravàmens esmentats.

4. Si en el moment de ser-li notificat l'embargament de l'immoble el deutor no n'ha presentat els títols de propietat, l'òrgan de recaptació el requerirà perquè ho faci en el moment de fixar el tipus per a la subhasta o concurs.

Article 122è.

1. L'alienació dels béns embargats es durà a terme mitjançant subhasta, concurs o adjudicació directa. El procediment ordinari serà la subhasta pública, la qual serà procedent sempre que no sigui aplicable una altra forma d'alienació.

2. L'alienació dels béns embargats només podrà tenir lloc per concurs quan llur venda, per les seves qualitats o magnituds pugui produir perturbacions nocives en el mercat o quan existeixin altres raons d'interès públic degudament justificades.

3. Serà procedent la venda mitjançant gestió i adjudicació directa quan després de realitzada la subhasta o concurs quedin béns sense adjudicar, quan es tracti de productes peribles o existeixin altres raons d'urgència justificades en l'expedient i en els casos en què no sigui possible o no convingui promoure concurrència per raons justificades a l'expedient. El preu mínim d'adjudicació serà, quan els béns hagin estat objecte de concurs o de subhasta amb una sola licitació, el tipus d'aquests; si han estat objecte de subhasta amb dues licitacions no existirà

preu mínim i si no han estat objecte de concurs o subhasta es valoraran amb referència a preus de mercat.

4. El procediment de constrenyiment podrà concloure amb l'adjudicació a l'Ajuntament dels béns embargats quan no s'arribi a l'alienació pels procediments anteriorment esmentats. En aquest cas, l'import pel qual s'adjudicaran els béns serà el del deute no pagat, sense que pugui excedir del 75% de la valoració que va servir de tipus inicial en el procediment d'alienació.

5. L'alienació dels béns es farà d'acord amb l'ordre establert per l'embargament en l'article 131 de la Llei general tributària. La subhasta l'acordarà l'òrgan de recaptació, es decretarà mitjançant provisió, la qual serà notificada al deutor, el cònjuge, els creditors hipotecaris i el dipositari si n'hi ha.

L'anunci de la subhasta es farà en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament i, si el valor dels béns supera els 30.050,60 euros es publicarà en el Butlletí Oficial de la Província o en el Butlletí Oficial de l'Estat si supera els 300.506,05 euros.

Podran participar com a licitadors en l'alienació totes les persones que tinguin capacitat d'obrar d'acord a dret, que no tinguin cap impediment ni restricció legal i que estiguin degudament identificades. Per ser admesos com a licitadors, hauran de constituir un dipòsit en metàl·lic del 20% del tipus de subhasta, i el que resulti millor postor haurà de lliurar a l'acte d'adjudicació, o dins dels cinc dies següents, la diferència entre el dipòsit constituït i el preu d'adjudicació. En acabar la subhasta es lliurarà als adjudicataris certificació de l'acte d'adjudicació dels béns i preu de la rematada i a la resta de licitadors se'ls tornarà el dipòsit.

Quan els béns no hagin estat adjudicats en la primera licitació existeix la possibilitat que la Mesa acordi una segona licitació si ho estima convenient o bé decideixi fer l'alienació mitjançant adjudicació directa.

6. En qualsevol moment anterior al de l'adjudicació de béns es podran alliberar els béns embargats pagant l'import del deute tributari, les costes i els interessos posteriors acreditats durant el procediment.

Article 123è.

1. Posteriorment a l'alienació, s'hauran d'atorgar les escriptures de venda dels immobles, després de la citació prèvia al deutor o el seu representant, de manera directa o mitjançant publicació per ser notificats per compareixença,. En cas que no comparegui a la citació, l'Ajuntament atorgarà d'ofici aquestes escriptures en nom del deutor i a favor de l'adjudicatari.

2. Així mateix, l'Ajuntament lliurarà manament d'aixecament de l'embargament sobre el bé alienat i de cancel·lació de les càrregues no preferents en relació als crèdits executats, d'acord amb el que disposa l'article 175.2 del Reglament hipotecari.

3. Les costes del procediment de constrenyiment seran exigides al deutor.

Secció 4a. Crèdits incobrables

Article 124è.

1. Són crèdits incobrables els que no poden fer-se efectius en el procediment de recaptació perquè han resultat fallits els obligats principals i els altres responsables, si n'hi ha.

2. Un cop comprovada dins del procediment de constrenyiment la insolvència dels deutors principals i dels responsables solidaris, aquests seran declarats fallits per part de l'òrgan de recaptació. Es consideraran insolvents els deutors respecte dels quals s'ignori l'existència de béns o drets embargables o realitzables.

3. Declarats fallits els deutors principals i els responsables solidaris, s'indagarà l'existència de responsables subsidiaris. Si no existeixen o resulten fallits, el crèdit serà declarat incobrable per part de l'òrgan de recaptació.

4. La declaració de crèdit incobrable motivarà la baixa, en els comptes de l'Ajuntament, del crèdit. Aquesta declaració no impedeix l'exercici, per part de l'Ajuntament, de les accions que puguin exercitar-se d'acord amb la llei contra qui sigui procedent, mentre no s'extingeixi l'acció administrativa per al seu cobrament.

5. Els crèdits declarats incobrables corresponents a persones físiques o societats inscrites en el Registre mercantil hi seran anotats en virtut de manament expedit per l'òrgan de recaptació competent. En endavant, el Registre haurà de comunicar a l'Ajuntament qualsevol acte relatiu a aquesta entitat que es presenti a inscripció.

6. Declarat fallit un deutor, els crèdits enfront seu, de venciment posterior a la declaració es consideraran vençuts i seran donats de baixa per referència a aquesta declaració, si no existeixen altres obligats o responsables.

7. L'Oficina Municipal de Recaptació vigilarà la possible solvència sobrevinguda als obligats i responsables declarats fallits. En cas que sobrevingui aquesta circumstància i si no hi ha prescripció, es procedirà a la rehabilitació dels crèdits no cobrats, es reobrirà el procediment executiu i es comunicarà simultàniament al Departament de Gestió Tributària perquè procedeixi a una nova liquidació dels crèdits donats de baixa amb la finalitat que siguin expedits els corresponents títols executius en la mateixa situació de cobrament en què es trobaven en el moment de la declaració de fallit.

CAPÍTOL III. Reemborsament dels costos i reducció proporcional de les garanties

Art. 124è. bis. Reemborsament del cost de les garanties prestades per suspendre l'execució dels deutes tributaris

1. L'Ajuntament haurà de reemborsar, prèvia acreditació del seu import, el cost de les garanties aportades per suspendre l'execució d'un deute tributari, quan aquest sigui declarat improcedent per sentència o resolució administrativa i aquesta declaració adquireixi fermesa. En els casos en què el deute tributari sigui declarat parcialment improcedent en aquests mateixos termes, el reemborsament abastarà a la part corresponent del cost d'aquestes garanties.

2. A aquests efectes, el dret al reemborsament abastarà a les garanties que, prestades de conformitat amb la normativa vigent, hagin estat acceptades per a la suspensió de l'execució de deutes tributaris i que s'esmenten a continuació:

- a) Avals prestats per entitats de crèdit i societats de garantia recíproca
- b) Hipoteques mobiliàries i immobiliàries
- c) Pinyores, amb o sense desplaçament
- d) Qualsevol altres que hagués acceptat l'Administració o els Tribunals.

3. Per procedir al seu reemborsament, el cost de les garanties esmentades es determinarà de la manera següent:

a) En els avals, per les quantitats efectivament satisfetes a l'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca en concepte de comissions i despeses per formalització, manteniment i cancel·lació de l'aval, acreditats fins als trenta dies següents a la notificació a l'interessat de la corresponent resolució o sentència.

b) En les hipoteques i pinyores, el cost de les mateixes inclourà els conceptes següents:

1.- Despeses derivades de la intervenció de fedatari públic

2.- Despeses registrals

3.- Impostos derivats directament de la constitució de la garantia i, en el seu cas, de la seva cancel·lació

4.- Despeses derivades de la taxació o valoració dels béns oferts en garantia a què es refereix l'article 76.5 del Reglament de procediment en els reclamacions econòmic administratives, aprovat per RD 391/1996, d'1 de març.

c) En els dipòsits en diners efectius constituïts d'acord amb la normativa aplicable, s'abonarà l'interès legal corresponent a les quantitats dipositades fins als trenta dies següents a la notificació a l'interessat de la corresponent resolució o sentència.

d) Quan s'haguessin acceptat per l'Ajuntament o els tribunals garanties diferents de les anteriors, el reemborsament de les mateixes es limitarà a les despeses acreditades en les quals s'hagués incorregut de manera directa per a la seva formalització, manteniment o cancel·lació.

En els supòsits en què l'Ajuntament, per causa que li sigui imputable, no hagués tornat o cancel·lat la garantia en els terminis anteriorment assenyalats, aquest termini s'ampliarà fins que es produeixi la corresponent devolució o cancel·lació.

4. Procediment:

a) Iniciació:

1.- el procediment s'iniciarà a instància de l'interessat mitjançant sol·licitud que haurà de contenir les dades següents:

a) noms i cognoms o denominació social i número d'identificació fiscal de l'interessat o del seu representant i domicili a efectes de notificacions

b) Fets, raons i petició en què es concreti la sol·licitud

c) Lloc i data

d) Signatura del sol·licitant o acreditació de l'autenticitat de la seva voluntat expressa per qualsevol mitjà

e) Òrgan al qual va dirigida.

2.- A la sol·licitud s'hauran d'acompanyar les següents dades o documents:

a) Còpia de la resolució, administrativa o judicial, per la qual es declari improcedent total o parcialment l'acte administratiu l'execució del qual es va suspendre, esmentant la seva fermesa.

b) Acreditació de l'import del cost de les garanties el reemborsament de les quals se sol·licita. En el supòsit d'avals, s'haurà d'aportar certificat expedit per l'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca que hagi concedit l'aval, en el qual constin les quantitats satisfetes a la mateixa per la concessió, manteniment i cancel·lació de l'aval, amb expressió de la quantitat avalada i còpia de l'aval presentat. En els altres supòsits s'haurà d'acreditar el pagament efectiu de les despeses esmentades i, en el cas de dipòsit, la data de constitució del mateix.

c) Declaració que expressi el mitjà escollit pel qual s'hagi d'efectuar el reemborsament, que pot ser:

- c.1.- Transferència bancària, indicant el número de codi de compte i les dades identificatives de l'entitat de crèdit o bancària
- c.2.- Xec creuat o nominatiu
- c.3.- Compensació, en els termes previstos pel Reglament General de Recaptació.

b) Instrucció:

1.- L'òrgan que instrueixi el procediment podrà dur a terme les actuacions que siguin necessàries per comprovar la procedència del reemborsament i a aquests efectes podrà sol·licitar els informes o actuacions que consideri procedents.

2.- Si l'escrit de sol·licitud no reuneix les dades esmentades o no s'adjunta la documentació prevista, es requerirà a l'interessat perquè, en un termini de deu dies, subsani la falta o acompanyi els documents preceptius, amb indicació que, en cas de no fer-ho, se'l tindrà per desistit de la seva petició, arxivant-se la mateixa, llevat que l'interessat sol·liciti expressament que es declari el desestiment. Aquest termini es podrà ampliar a petició de l'interessat o per iniciativa de l'òrgan instructor en cas que l'aportació dels documents requerits presenti dificultats especials.

3.- Finalitzades les actuacions de l'òrgan instructor i abans de redactar la proposta de resolució, es donarà audiència a l'interessat perquè pugui al·legar allò que convingui al seu dret. Es podrà prescindir d'aquest tràmit quan no figurin en el procediment ni es tinguin en compte altres fets, al·legacions i proves que les adduïdes per l'interessat.

c) Resolució:

1.- La resolució s'haurà de notificar en el termini màxim de sis mesos a partir de la data en què l'escrit de sol·licitud de l'interessat va tenir entrada en el Registre. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat la resolució, es podrà entendre desestimada la sol·licitud a efectes d'interposar el corresponent recurs o reclamació enfront la resolució presumpta.

2.- La resolució acordarà el reemborsament de les quantitats que hagin quedat degudament acreditades i corresponguin a la suspensió del deute declarat total o parcialment improcedent. En cas d'estimació parcial, el reemborsament abastarà només a l'import del cost que correspongui a la part del deute que sigui declarada improcedent.

d) Execució:

1.- Dictada la resolució per la qual es reconeix el dret al reemborsament del cost de la garantia aportada, s'expedirà el corresponent manament de pagament en el termini de deu dies a comptar des d'aquesta resolució, en la forma de pagament escollida per l'interessat d'acord amb el que s'exposa més amunt.

Article 124è. ter. Reducció proporcional de garanties

1. En els supòsits d'estimació parcial del recurs o reclamació interposats i fins que la sentència o resolució administrativa adquireixi fermesa, el contribuent podrà sol·licitar la reducció proporcional de la garantia aportada, encara que la garantia anterior continuarà afecta al pagament del deute subsistent, mantenint la seva vigència fins la formalització de la nova garantia que cobreixi l'import del deute subsistent.

2. Als únics efectes de la reducció o substitució de les garanties aportades, l'òrgan gestor practicarà en el termini d'un mes, a comptar des de la data de presentació de la sol·licitud de l'interessat, la liquidació que hagués resultat de la resolució del corresponent recurs o reclamació, la qual servirà per determinar l'import de la reducció procedent i, en conseqüència, la garantia que ha de quedar subsistent.

TÍTOL IV. INSPECCIÓ

CAPÍTOL I. Procediment d'inspecció

Secció 1a. Drets i garanties del contribuent en el procediment d'inspecció

Article 125è. Plans d'inspecció

L'Administració municipal posarà a disposició del públic els criteris que informen cada any el Pla d'inspecció.

Article 126è. Informació a l'inici de les actuacions de comprovació i investigació

Els contribuents tenen dret a ser informats a l'inici de les actuacions de comprovació i investigació dutes a terme per la Inspecció dels Tributs sobre la naturalesa i l'abast d'aquestes, així com dels seus drets i obligacions durant aquestes actuacions.

Article 127è. Abast de les actuacions d'investigació i comprovació

El contribuent que sigui objecte d'una actuació de comprovació i investigació de caràcter parcial, duta a terme per la Inspecció dels Tributs, podrà sol·licitar a l'Administració Tributària que aquesta comprovació tingui caràcter general respecte al tribut i exercici afectats per l'actuació, sense que aquesta sol·licitud interrompi les actuacions en curs. La sol·licitud s'haurà de fer en un termini de quinze dies des que es produeixi la notificació de l'inici de les actuacions inspectores de caràcter parcial. La comprovació de caràcter general s'haurà d'iniciar en el termini de sis mesos des de la sol·licitud.

Article 128è. Termini

1. Les actuacions de comprovació i investigació i les de liquidació dutes a terme per la Inspecció dels Tributs hauran de concloure en el termini màxim de dotze mesos a comptar des de la data de la notificació.

Aquest termini es podrà ampliar, en la forma que es determini reglamentàriament, per uns altres dotze mesos sempre que hi concorri alguna d'aquestes circumstàncies:

a) Que es tracti d'actuacions que revesteixin especial complexitat. En particular, s'entendrà que hi concorre aquesta circumstància a la vista del volum d'operacions de la persona o entitat, la dispersió geogràfica de les seves activitats o la seva tributació com a grup consolidat o en règim de transparència fiscal internacional

b) Quan en el transcurs d'aquestes es descobreixi que el contribuent ha ocultat a l'Administració tributària alguna de les activitats empresarials o professionals que realitzi

2. A l'efecte del termini previst en el número anterior no es computaran les dilacions imputables al contribuent ni els períodes d'interrupció justificada que s'especifiquin reglamentàriament.

3. La interrupció injustificada durant sis mesos de les actuacions inspectores, produïda per causes no imputables a l'obligat tributari, o l'incompliment del termini a què es refereix el número 1, determinarà que no es consideri interrompuda la prescripció com a conseqüència d'aquestes actuacions.

4. A l'efecte dels paràgrafs anteriors, s'entendrà que les actuacions de comprovació i investigació i les de liquidació conclouen en la data en què es dicti l'acte administratiu que resulti d'aquestes actuacions.

Secció 2a. Disposicions generals

Article 129è.

Correspon a la Inspecció de Tributs:

- a) La investigació dels fets imposables per descobriment dels que siguin ignorats per l'Administració
- b) La integració definitiva de les bases tributàries mitjançant les actuacions de comprovació als supòsits d'estimació directa i a través de les actuacions inspectores corresponents a l'estimació indirecta
- c) Practicar les liquidacions tributàries resultants de les actuacions de comprovació i investigació
- d) Realitzar, per pròpia iniciativa, a sol·licitud dels altres òrgans de l'Administració, aquelles actuacions inquisitives o d'informació que s'hagin de dur a aquest efecte prop dels particulars o d'altres organismes i que condueixin, directament o indirectament, a l'aplicació dels tributs

Article 130è.

1. Els inspectors dels tributs podran entrar a les finques, locals de negoci i altres establiments o llocs en què es desenvolupin activitats o explotacions sotmeses a gravamen per exercir funcions de comprovació i investigació.
2. Quan el propietari o el resident de la finca o edifici o la persona sota la custòdia de la qual es trobi s'oposin a l'entrada dels inspectors, aquests no podran dur a terme llur reconeixement sense l'oportú manament judicial.

Article 131è.

1. Els llibres i la documentació del subjecte passiu que tinguin relació amb el fet imposable hauran de ser examinats pels inspectors dels tributs a l'habitatge, local, escriptori, despatx o oficina d'aquell en presència seva o de la persona que es designi.
2. Tractant-se de registres i documents establerts per normes de caràcter tributari o de justificants exigits per aquestes, se'n podrà requerir la presentació a les oficines de l'Administració municipal perquè els examinin.

Article 132è.

Les actuacions de comprovació i investigació es podran desenvolupar indistintament:

- a) En el lloc on el subjecte passiu tingui el domicili tributari o en el del representant que s'hagi designat a aquest efecte
- b) On es realitzin totalment o parcialment les activitats gravades
- c) On existeixi alguna prova, almenys parcial, del fet imposable
- d) A les oficines públiques a què es refereix l'apartat 2 de l'article 145 de la Llei general tributària quan els elements sobre els quals s'hagin de realitzar puguin ser examinats en aquest lloc

Article 133è.

Les actuacions de la inspecció dels tributs es documentaran en:

- a) Diligències
- b) Comunicacions
- c) Informes
- d) Actes prèvies o definitives

Article 134è. Diligències

1. Són diligències els documents que estén la Inspecció dels Tributs, en el decurs del procediment inspector, per consignar tots els fets o circumstàncies amb rellevància per al servei que es produeixin, així com les manifestacions de la persona o les persones amb qui actua la Inspecció.

2. Les diligències recolliran, així mateix, els resultats de les actuacions de la Inspecció dels tributs a què es refereix de l'article 12 del reglament d'inspecció dels tributs.

3. Les diligències són documents preparatoris de les actes prèvies i definitives que no contenen propostes de liquidacions tributàries.

4. En particular, a les diligències hi haurà de figurar:

- a) Els fets o circumstàncies determinants de l'aplicació del règim d'estimació indirecta de bases imposables
- b) Les accions o omissions constitutives d'infracció tributària simple, a l'efecte de llur sanció per part dels òrgans competents
- c) Els elements dels fets imposables o de llur valoració que de moment no han de generar cap liquidació tributària que sigui convenient documentar per incorporar-los al respectiu expedient administratiu

5. A les diligències també es consignarà el lloc i la data de la seva expedició així com la dependència, oficina, despatx o domicili on s'estengui la identificació dels funcionaris de la Inspecció dels Tributs que subscriu la diligència; el nom i el cognom, el número del document nacional d'edentitat i la firma, si s'escau, de la persona amb qui s'entenguin les actuacions, així com el caràcter o representació amb que hi intervé; la identitat de l'obligat tributari a què es

refereixin les actuacions i, finalment, els propis fets o circumstàncies que constitueixen el contingut propi de la diligència.

6. De les diligències que s'estenguin es lliurarà sempre un exemplar a la persona amb qui s'entenguin les actuacions. Si es nega a rebre'l, se li trametrà per qualsevol dels mitjans admesos en dret.

Quan l'esmentada persona es negui a signar la diligència, o no pugui o sàpiga fer-ho, es consignarà així, sense perjudici del lliurament del duplicat corresponent en els termes previstos en el paràgraf anterior.

Quan la naturalesa de les actuacions inspectores, el resultat de les quals es reflecteixi en una diligència, no requereixi la presència d'una persona amb qui s'entenguin aquestes actuacions, la diligència serà signada únicament pels actuaris i se n'emetrà un exemplar a l'interessat d'acord amb el dret.

Article 135è. Comunicacions

1. Són comunicacions els mitjans documentals mitjançant els quals la Inspecció de Tributs es relaciona unilateralment amb qualsevol persona en l'exercici de les seves funcions.

2. A les comunicacions, la Inspecció dels Tributs podrà informar els interessats de fets o circumstàncies, i aquests podran fer els requeriments que siguin procedents.

3. Les comunicacions, un cop signades per part de la Inspecció, es notificaran als interessats en la forma assenyalada a la Llei de procediment administratiu.

4. A les comunicacions es consignaran el lloc i la data d'expedició, la identitat de la persona o l'entitat i el lloc a qui es dirigeix, la identificació i la firma de qui les trameti i els fets o circumstàncies que es comuniquen o el contingut del requeriment que s'efectua a través de la comunicació.

5. Les comunicacions s'estendran per duplicat i la Inspecció en conservarà un exemplar.

Article 136è. Informes

1. La Inspecció de Tributs emetrà, d'ofici o a petició de tercers, els informes que:

a) Siguin preceptius, conforme a l'ordenament jurídic

b) Li sol·licitin altres òrgans i serveis de l'Administració o els poders legislatiu i judicial en els termes previstos per les lleis

c) Resultin necessaris per a l'aplicació dels tributs en el qual cas fonamentarà la conveniència d'emetre'ls

2. Quan els informes de la Inspecció complementin les actes prèvies o definitives esteses per ella, recolliran especialment el conjunt de fet i els fonaments de dret que sostinguin la proposta de liquidació continguda a l'acta.

Article 137è. Actes d'inspecció

1. Són actes aquells documents que estén la Inspecció dels Tributs amb la finalitat de recollir els resultats de les seves actuacions de comprovació i investigació, proposant, en tot cas, la regularització que estimi procedent de la situació tributària del subjecte passiu o retenidor o bé declarant-la correcta.

Les actes són documents directament preparatoris de les liquidacions tributàries derivades de les actuacions inspectores de comprovació i investigació, i incorporen una proposta d'aquestes liquidacions.

2. A les actes d'inspecció que documentin el resultat de les seves actuacions es consignaran:

a) El lloc i la data de formalització

b) La identificació personal dels actuaris que la subscriuen

c) El nom i els cognoms, el número del document nacional d'identitat i la firma de la persona amb qui s'entenguin les actuacions i el caràcter o representació amb què hi intervé, així com, en qualsevol cas, el nom i els cognoms o la raó o denominació social completa, el número d'identificació fiscal i el domicili tributari de l'interessat

d) La data d'inici de les actuacions i el criteri seguit en el còmput del termini de duració d'aquestes quan excedeixi de dotze mesos

e) Els elements essencials del fet imposable de la seva atribució al subjecte passiu o retenidor expressant-hi els fets i les circumstàncies amb transcendència tributària que hagin resultat de les actuacions inspectores o la referència de les diligències on s'hagin consignat

f) Així mateix, es farà constar si l'interessat ha presentat o no, a l'empara de l'article 21 de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, al·legacions i, en cas que sigui així, se n'haurà de realitzar una valoració

g) Si és el cas, la regularització que els actuaris estimin procedent de les situacions, expressant-hi el deute tributari degut pel subjecte passiu, retenidor o responsable solidari, en concepte de quota, recàrrecs i interessos de demora

h) La conformitat o la disconformitat del subjecte passiu, el retenidor o el responsable tributari

i) L'expressió dels tràmits immediats del procediment incoat com a conseqüència de l'acta i quan l'acta sigui de conformitat, dels recursos que siguin procedents contra l'acte de liquidació derivat d'aquella, òrgan davant del qual s'hagin de presentar i termini per interposar-lo

j) Si és el cas, es farà constar l'absència de motius per procedir a l'obertura de procediment sancionador, en el supòsit que, segons el parer de l'actuari, no estigui justificada la seva iniciació.

A aquest efecte, i si transcorreguts els terminis previstos en el paràgraf 2 de l'article 60 del Reglament general d'inspecció, en relació a les actes de conformitat, i en el paràgraf 4 d'aquest, respecte a les actes de disconformitat, no s'ha ordenat la iniciació del procediment sancionador, aquest no es podrà iniciar amb posterioritat al transcurs d'aquests terminis, sense perjudici del que es disposa a la Llei general tributària en matèria de revisió d'actes administratius.

3. La Inspecció pot determinar que les actes a què es refereix l'apartat anterior siguin esteses, bé a l'oficina, local o negoci, despatx o habitatge del subjecte passiu, bé a les oficines de la pròpia inspecció o a qualsevol altra de l'Administració Tributària Municipal.

4. Les actes i les diligències esteses per la Inspecció dels Tributs tenen naturalesa de documents públics i fan prova dels fets que en motiven la formalització, tret que s'acrediti el contrari.

Article 138è. Actes de comprovat i conforme i sense descobriment de quota

1. Si la Inspecció estima correcta la situació tributària del subjecte passiu ho consignarà en acta, en la qual detallarà els conceptes i els períodes a què s'estén la conformitat. Aquesta acta es denominarà acta de comprovació i conforme.

2. Igualment s'estendrà acta quan de la regularització que la Inspecció estimi procedent de la situació tributària d'un subjecte passiu no resulti cap deute tributari a favor del Tresor. En tot cas, s'hi consignarà la conformitat o la disconformitat del subjecte passiu.

Article 139è. Actes de conformitat

Quan el subjecte passiu presti la seva conformitat a la rectificació o proposta de liquidació practicada en l'acta per la Inspecció, aquesta ho consignarà en ella, i li'n lliurarà un exemplar, un cop signada per les dues parts. El subjecte passiu es tindrà per notificat del seu contingut i s'entendrà que la conformitat s'estén, no només als fets recollits en l'acta, sinó també a tots els elements determinants de la quantia del deute tributari.

Així mateix, el subjecte passiu haurà d'ingressar l'import del deute tributari, sota advertència de la seva exacció per via de constrenyiment, en cas de falta de pagament, en els terminis previstos a l'article 75 d'aquesta ordenança comptats a partir de l'endemà del dia en què se signi l'acta.

Article 140è. Actes de disconformitat

1. Quan el subjecte passiu no subscriu l'acta o, tot subscriuint-la no presti conformitat a la proposta de regularització que s'hi conté, s'incoarà l'oportú expedient administratiu i el subjecte passiu quedarà advertit, amb l'exemplar que se li lliuri, del seu dret a presentar les al·legacions que consideri oportunes dins del termini dels quinze dies següents a la data en què s'hagi estès l'acta o a la seva recepció.

2. Si la persona amb qui es realitzen les actuacions es nega a signar l'acta, l'inspector ho consignarà en ella, i hi esmentarà que li'n lliura un exemplar duplicat. Si la dita persona es nega a rebre el duplicat de l'acta, l'inspector ho consignarà igualment i, en aquest cas, el corresponent exemplar serà lliurat al subjecte passiu, en els tres dies següents, per algun dels mitjans previstos a les disposicions vigents.

3. A les actes de disconformitat s'hi expressaran, amb els detalls necessaris, els fets i, de manera succinta, els fonaments de dret en què es basi la proposta de regularització, els quals seran objecte de desenvolupament en un informe ampliadori elaborat per la Inspecció, el qual es traslladarà al subjecte passiu, retenidor o responsable de forma conjunta amb les actes. També es recollirà al cos de l'acta, expressament, la disconformitat del subjecte passiu, sense perjudici del seu dret a formular, en el moment oportú, tantes al·legacions com estimi convenientes.

Article 141è. Actes amb prova preconstituïda

1. Quan existeixi prova preconstituïda del fet imposable, es podrà estendre acta sense la presència del subjecte passiu o del seu representat.

A l'acta s'expressarà, amb els detalls necessaris, en què consisteix aquesta prova i s'hi adjuntarà, en tot cas, l'informe de l'actuari.

2. L'acte, així com la iniciació del corresponent expedient, es notificaran al subjecte passiu, el qual, en el termini de quinze dies podrà al·legar-hi tot el que convingui al seu dret i, en particular, allò que estimi oportú sobre els possibles errors o la inexactitud d'aquesta prova i sobre la proposta de liquidació continguda a l'acta, o bé expressar la seva conformitat sobre una o ambdues qüestions.

3. A la vista de l'acta i l'informe de les al·legacions que, si s'escau, hagi formulat el subjecte passiu, es dictarà l'acte administratiu que correspongui, tot notificant-ho reglamentàriament al subjecte passiu.

4. Contra l'acte administratiu a què es refereix l'apartat anterior, el subjecte passiu podrà interposar recurs de reposició, encara que no hi hagi formulades al·legacions a l'expedient de prova preconstituïda.

Article 142è. Actes prèvies

1. Les actes prèvies donaran lloc a liquidacions de caràcter provisional, a compte de les definitives, a efectuar per part dels òrgans competents.

2. Serà procedent la incoació d'una acta prèvia:

a) Quan el subjecte passiu accepti parcialment la proposta de regularització de la seva situació tributària efectuada per la Inspecció dels Tributs. En aquest cas, s'incorporaran a l'acta prèvia els conceptes i els elements de la proposta respecte dels quals el subjecte passiu expressi la seva conformitat i la liquidació resultant tindrà naturalesa de "a compte" que, en definitiva, es practiqui.

b) Quan la Inspecció no hagi pogut enllestir la comprovació o la investigació dels fets o les bases imposables i calgui suspendre les actuacions essent possible la liquidació provisional.

c) En qualsevol altre supòsit de fet que es consideri anàleg als descrits anteriorment.

3. Quan la inspecció estengui una acta amb el caràcter de prèvia, haurà de consignar-ho expressament tot assenyalant les circumstàncies determinants de la seva incoació.

TÍTOL V.- PROCEDIMENT SANCIONADOR

CAPÍTOL I. Procediment sancionador

Secció 1a. Drets i garanties del contribuent en el procediment sancionador

Article 143è. Presumpció de bona fe

L'actuació dels contribuents es presumeix realitzada de bona fe. Correspon a l'Ajuntament la prova que hi concorren les circumstàncies que determinin la culpabilitat de l'infractor en la comissió d'infraccions tributàries.

Article 144è. Procediment separat

1. La imposició de sancions tributàries es realitzarà mitjançant un expedient diferent o independent de l'instruït per a la comprovació i investigació de la situació tributària del subjecte infractor, en el qual es donarà, en tot cas, audiència a l'interessat.

2. Quan en el procediment sancionador hagin de ser tingudes en compte dades, proves o circumstàncies que es trobin o hagin estat obtinguts en l'expedient instruït en les actuacions de comprovació o investigació de l'activitat tributària del subjecte infractor o responsable, aquells s'hauran d'incorporar formalment a l'expedient sancionador abans del tràmit d'audiència corresponent a aquest últim.

3. El termini màxim de resolució de l'expedient sancionador serà de sis mesos.

4. L'acte d'imposició de sancions podrà ser objecte de recurs o reclamació independent, encara que, en el supòsit que el contribuent impugni també la quota tributària, s'acumularan ambdós recursos o reclamacions.

Article 145è. Suspensió de l'execució de les sancions

L'execució de les sancions tributàries quedarà automàticament suspesa, sense necessitat d'aportar garantia, per la presentació, dins del termini i de la forma escaient, del recurs o reclamació administrativa que sigui procedent enfront d'aquelles i sense que puguin executar-se fins que siguin fermes en via administrativa.

Secció 2a. Disposició general

Article 146è.

El procediment sancionador tributari es tramitarà i resoldrà de forma separada respecte al procediment instruït per a la comprovació i investigació de la situació tributària del contribuent, d'acord amb el que disposa el RD 1930/1998, d'11 de setembre, pel qual es desenvolupa el règim sancionador tributari i s'introdueixen les adequacions necessàries en el RD 939/1986, de 25 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament general de la inspecció dels tributs.

DISPOSICIÓ ADICIONAL PRIMERA

En tot allò no previst en aquesta ordenança s'atendrà al que estableix la Llei 39/88 de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, el Reglament general de recaptació, el Reglament general d'inspecció de tributs, aprovat pel Reial Decret 939/1986, de 25 d'abril, i les altres disposicions dictades en desplegament de la Llei general tributària i la resta de les lleis de l'Estat reguladores de la matèria.

DISPOSICIÓ ADICIONAL SEGONA

Aquesta ordenança serà d'aplicació en tot allò que no contradigui la legislació vigent i altres normes de desenvolupament. Així mateix, les remissions a preceptes legals o reglamentaris s'han d'entendre referides a la normativa actualment en vigor.

DISPOSICIÓ FINAL

Primera. La classificació de vies públiques s'ha de considerar, a tots els efectes, part integrant d'aquesta Ordenança Fiscal General de Gestió, Recaptació i Inspecció.

Segona. La present ordenança va començar a regir el dia 1-1-2001 i regirà fins a la seva modificació o derogació expressa. Consta de 146 articles. Les últimes modificacions introduïdes s'han aprovat amb caràcter definitiu pel Ple de data 22 de desembre de 2014 i s'han publicat al BOP de data 31 de desembre de 2014.